ಜನಶಕ್ತಿ

ದುಡಿಯುವ ಜನರ ಪ್ರಾಣ ಮಿತ್ರ

ಕನ್ನಡ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ

ಮಲ್ಯ ಪರಾರಿ

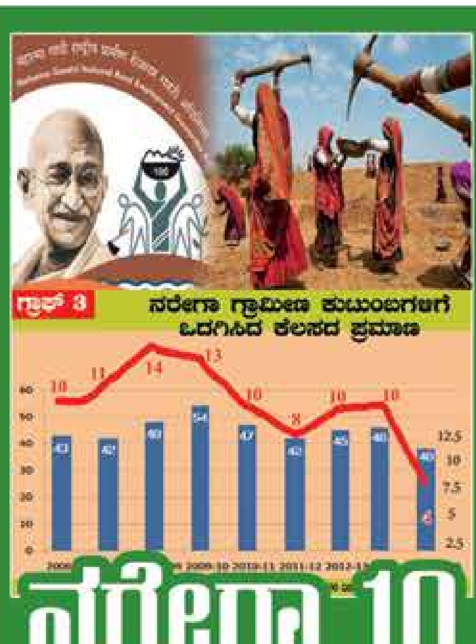

ಸಂಪುಟ 10 | ಸಂಚಿಕೆ 12 | ಪುಟ 16 | ಮಾರ್ಚ್ 20, 2016 | ರೂ. 10/-

web: www.janashakthi.co.in e-mail : js_weekly@yahoo.com

ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಿಧಾನಸೌಧ ಚಲೋ

ನರೇಗಾ 10 ಒಂದು ಹಿನ್ನೋಟ

ನಿರ್ಣಾಯಕ ಚುನಾವಣೆಗಳತ್ತ : ಕಾರಟ್

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗೆ ರೈತರ ಪತ್ರ

ಮಹಿಳಾ ದಿನ : ಹೊರಳು ನೋಟ

ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಜಯಂತಿಯಂದು ಇ-ವೇದಿಕೆ ಆರಂಭಿಸಿ ಅವಮಾನ ಮತ್ತು ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತ ವಿರೋಧಿಸಿ

ಎಪ್ರಿಲ್ 8ರಿಂದ 14 ದೇಶವ್ಯಾಪಿ ರೈತ ಪ್ರತಿಭಟನಾ ವಾರಾಚರಣೆ: ಎಐಕೆಎಸ್ ಕರೆ

2016ರ ಕೇಂದ್ರ ಬಜೆಟ್ ರೈತ-ಪರವಾದ, ಗ್ರಾಮ-ಪರವಾದ ಬಜೆಟ್ ಎಂದು ಸರಕಾರ ಹಾಗೂ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಕೆಲವು ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದು ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತ ಬಗೆದಿರುವ ಬಜೆಟ್ ಎಂದು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಿಸಾನ್ ಸಭಾ(ಎಐಕೆಎಸ್) ಹೇಳಿದೆ.

ಎಲ್ಲ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ಪಾದನಾ ಖರ್ಚಿನ ಒಂದೂವರೆ ಪಟ್ಟು ಇರುವಂತೆ ಕನಿಷ್ಟ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಬಿಜೆಪಿಯ 2014ರ ಲೋಕಸಭಾ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆ ವಚನ ನೀಡಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಕೃಷಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಇ-ವೇದಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ವಲಯದಲ್ಲಿ 100ಶೇ. ಎಫ್‌ಡಿಐನ ಮೋಸದ ಬಜೆಟ್ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿ ಎಪ್ರಿಲ್ 8ರಿಂದ 14ರ ವರೆಗೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳು ಪ್ರತಿಭಟನಾ ವಾರಾಚರಣೆ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಎಐಕೆಎಸ್ ಕರೆ ನೀಡಿದೆ.

ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಫಲದಾಯಕ ಕನಿಷ್ಟ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಘೋಷಿಸದೆ ಎಪ್ರಿಲ್ 14, ಅಂಬೆಡ್ಕರ್ ಜಯಂತಿಯಂದು ಕೃಷಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಇ-ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ಸರಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಇದು ಸದಾ ಬಡವರು ಮತ್ತು ದಲಿತರ ಪರವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅವಮಾನ, ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಆಕ್ಷೇಪಾರ್ಹ ಎಂದು ಎಐಕೆಎಸ್ ಹೇಳಿದೆ.

ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿನ ಈಗಿನ ತೀವ್ರ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣ ನವ-ಉದಾರವಾದಿ ಧೋರಣೆಗಳು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಬದಲು ಈ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್ ಕೃಷಿ ಸಂಸ್ಕರಣ ಮತ್ತು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗುತ್ತೇದಾರಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ-ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಹಿತಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕೃಷಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಫಲದಾಯಕ ಬೆಲೆ ಕೊಡದೆ ಅವರನ್ನು ಶೋಷಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ರೈತರು ತೀವ್ರ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಉತ್ಪಾದನಾ ಖರ್ಚಿನ ಒಂದೂವರೆ ಪಟ್ಟಿನಷ್ಟು ಕನಿಷ್ಟ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸುವ ತನ್ನ ಚುನಾವಣಾ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಅದರ ಈ ಮೂರನೇ ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಾದರೂ ಈಡೇರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ರೈತರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಚ್ಚಳ ಬಹುಮತ ಇರುವ ಈ ಸರಕಾರ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಇ-ವೇದಿಕೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಇಟ್ಟಿರುವುದು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಉದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಖರೀದಿಯನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸುವ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ, ಅವರು ಎಂದೂ ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳ ಹಿತಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾರರು ಎಂದು ಎಐಕೆಎಸ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಮೋದಿ ಸರಕಾರದ ನವ-ಉದರವಾದಿ ಮನೋಭಾವ ಈ ಮೂಲಕ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್‌ಗಳಿಗೆ, ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಣಕಾಸು ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಭಾರತೀಯ ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳನ್ನು ಶೋಷಿಸಲು ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. **ಇದರಿಂದ ಭಾರತದ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಕಳಕೊಂಡು ದೈತ್ಯ ವಿದೇಶಿ ಕೃಷಿ ಸಂಸ್ಕರಣ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಗುತ್ತಿಗೆ ಏಜೆಂಟರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವ ಅಪಾಯವಿದೆ ಎಂದು ಎಐಕೆಎಸ್ ಹೇಳಿದೆ.**

ಕೃಷಿ ಸಂಸ್ಕರಣೆ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟದ ಕಂಪನೀಕರಣ ಈ ಬಜೆಟ್ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳ ಉದ್ದೇಶ. ಇದು ಸಣ್ಣ ಉತ್ಪಾದಕರ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಉಲ್ಬಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರನ್ನು ದಿವಾಳಿಯೆಬ್ಬಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬದಲು ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾಯ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ರೈತರ ಸಹಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕರಣ ಉದ್ದಿಮೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬಾರದೇಕೆ ಎಂದು ಎಐಕೆಎಸ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ.

ವಿಶ್ವ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ತೀವ್ರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ನವ-ಉದಾರವಾದಿ ಧೋರಣೆಗಳಿಂದಾಗಿ ರೈತರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಇಳಿದು ಸಾಲಬಾಧೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದೇ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಯ ಜೊತೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನೇ ಸರಕಾರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಬೇಸಾಯವನ್ನು ನಷ್ಟದಾಯಕ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ರೈತ ಕುಟುಂಬಗಳು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ, ಪಶುಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.

ಆದರೆ ಮೋದಿ ಸರಕಾರದ ರೈತ -ಪರ ಎನ್ನುವ ಬಜೆಟ್ ಇವ್ಯಾವುದನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೇ ತಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ರೈತರ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೂ ಇಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ -ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್‌ಗಳ 1.6ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂ. ಸಾಲಗಳನ್ನು ಮನ್ನಾ ಮಾಡಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಳಿಕದ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಸಾಲಬಾಧೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ರೈತರ ಸಾಲಮನ್ನಾ ಮಾಡಲು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಐಕೆಎಸ್ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಪ್ರಿಲ್ 8ರಿಂದ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಜಯಂತಿಯ ದಿನದ ವರೆಗೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಗ್ರಾಮಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟನಾ ವಾರಾಚರಣೆ ನಡೆಸಲು ಎಐಕೆಎಸ್ ಕರೆ ನೀಡಿದೆ. **ಆಹಾರ ವಲಯದಲ್ಲಿ 100% ಎಫ್‌ಡಿಐಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಮೋಸದ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಫಲದಾಯಕ ಕನಿಷ್ಟ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಘೋಷಿಸದೆ ಕೃಷಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಇ-ವೇದಿಕೆ ಆರಂಭಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಮುಖ್ಯ ಬೇಡಿಕೆ.** ಸಾಮೂಹಿಕ ಮತಪ್ರದರ್ಶನಗಳು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಗಳು, ರಸ್ತೆ ಬದಿ ಸಭೆಗಳು, ಮನೆ-ಮನೆ ಪ್ರಚಾರ, ವಾಹನ ಮತ್ತು ಕಾಲ್ನಡಿಗೆ ಜಾತಾಗಳು, ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣಗಳ ಮೂಲಕ ವಾರಾಚರಣೆ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಚಾರಾಂದೋಲನ ನಡೆಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಎಐಕೆಎಸ್ ಹೇಳಿದೆ.

ಜೆಎನ್‌ಯು ನಂತರ ಈಗ ಅಲಹಾಬಾದ್ ವಿವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯ ಮೇಲೆ ಕೇಸರಿ ಪಡೆಗಳ ಗುರಿ

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ದಮನ ಮಾಡುವ ಕೇಸರೀಪಡೆಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಜೆಎನ್‌ಯು ನಂತರ ಇವರ ಮುಂದಿನ ಗುರಿ ಅಲಹಾಬಾದ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಈಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಿತವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಸರಕಾರದ ಶಿಕ್ಷಣ-ವಿರೋಧಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ವಾರ್ಸಿಟಿ ಪೋಲೀಸ್ ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಬಿವಿಪಿ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘದ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ರಿಚಾ ಸಿಂಗ್ ಎಬಿವಿಪಿ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಈ ವಿವಿಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೆ ಮೊದಲ ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಎಬಿವಿಪಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು. ಈಗ ವಿವಿ ಆಡಳಿತದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಹಾಕಿ ಆಕೆಗೆ ವಿವಿಗೆ ನೀಡಿದ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸುವ ಹುನ್ನಾರ ನಡೆದಿದೆ.

ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 2013-14ರಲ್ಲಿ ರಿಚಾ ಸಿಂಗ್ ಅವರಿಗೆ ಅಲಹಾಬಾದ್ ವಿವಿಯ ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಿ.ಹೆಚ್.ಡಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೋತ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ಆಕೆಗೆ ನೀಡಿದ್ದ ಪ್ರವೇಶ ಅಕ್ರಮವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ದೂರು ನೀಡಿದ್ದ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತನಿಖೆ ನಡೆದು ಇದರಲ್ಲಿ ರಿಚಾ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ, ವಿವಿ ಆಡಳಿತದ ಕಡೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಎಂದು ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಆಕೆಯ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಕಾನೂನು ಸಲಹೆಗಾರರ ಸಲಹೆಯ ನಂತರವೇ ಆಕೆಗೆ ಪ್ರವೇಶ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಆಕೆಯ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಆಕೆಯನ್ನು ವಿವಿಯಿಂದ ಹೊರ ಹಾಕಲು ಉಪಕುಲಪತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತಿದೆ

ಭಾರತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಒಕ್ಕೂಟ(ಎಸ್‌ಎಫ್‌ಐ)ದ ಕೇಂದ್ರ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿ ರಿಚಾ ಸಿಂಗ್ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರೇರಿತ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಆಗ್ರಹ ಪಡಿಸಿದೆ.

ಆಕೆಯ ಪ್ರವೇಶದ ವಿರುದ್ಧ ದೂರು ನೀಡಿರುವಾತ ಇನ್ನೊಂದು ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಎಡ ಸಂಘಟನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ, ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಇದು ಎಬಿವಿಪಿಯ ಮಹಿಳಾ-ವಿರೋಧಿ ಮುಖವನ್ನೂ ಬಯಲಿಗೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದಿರುವ ಎಸ್‌ಎಫ್‌ಐ ಅಲಹಾಬಾದ್ ವಿವಿಯ ಚುನಾಯಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೇಲೆ ವಿವಿ ಆಡಳಿತ ಗುರಿಯಿಡುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಜಾತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಒದಗಿರುವ ಅಪಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚಕಾರವಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ 'ಜುಮ್ಲಾಬಾಜ್' ತುಂಬಿಕೊಂಡ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಭಾಷಣ

ರಾಜ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ವಂದನಾ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಸೀತಾರಾಮ್ ಯೆಚೂರಿಯವರು ಈಗ ದೇಶಪ್ರೇಮ, ದೇಶದ್ರೋಹದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಎಬ್ಬಿಸಲಾಗಿದೆ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ವಿವಿಯಲ್ಲಿ, ಜೆಎನ್‌ಯುನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಜಾಧವಪುರ ವಿವಿಗೂ ಹರಡಿದೆ, ದೇಶದ ಇತರ ವಿವಿಗಳಿಗೂ ಹರಡುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ಭೀತಿ ನಿಜವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚಕಾರ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಆತಂಕ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರು.

ಆರ್ಥಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗ 26 ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಇಕನಾಮಿಕ್ಸ್(ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ)ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದಲ್ಲ, ಕೇವಲ 'ಜುಮ್ಲಾಬಾಜ್' (ಅಂದರೆ ಈಡೇರಿಸುವ ಯೋಚನೆಯೇ ಇರದ, ಕೇವಲ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕ ಮೀಸಲಾದ ಭರವಸೆಗಳ) ಕುರಿತಾದವುಗಳಷ್ಟೇ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 11 ಮೂಲರಚಣೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೂಲರಚನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೆಚೂರಿ ಹೇಳಿದರು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಷಣ ಈ ಸರಕಾರದ ಎರಡು ಪ್ರಧಾನ ಗುರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪರದೆ ಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ, ಭಾರತೀಯ ಗಣತಂತ್ರದ ಜಾತ್ಯತೀತ, ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಒಂದು ಮತೀಯ ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳಿಸುವುದು. ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಎರಡು ಭಾರತಗಳ ನಡುವಿನ ಕಂದರವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೆಳೆಸುವ ಆರ್ಥಿಕ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು, ಈ ಮೂಲಕ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಎಂದು ಯೆಚೂರಿಯವರು ಹೇಳಿದರು.

ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ದೇಶದ ಮಹಿಳೆಯರ ಮುಂದಿರುವ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದರು. ರಾಜ್ಯಸಭೆ ಪಾಸು ಮಾಡಿರುವ ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಬಹುಮತವಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಸರಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳ ಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಕೋಟಿಗೂ ಮೀರಿದ ಅಂಗನವಾಡಿ ಮತ್ತಿತರ ಸ್ಕೀಮ್ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಸರಕಾರೀ ನೌಕರರೆಂದು ಪರಿ ಗಣಿಸಲು ಈಗಲೂ ಹಿಂಜರಿಕೆ ಏಕೆ? ಇವೆರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದರು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಹಿಳಾ-ಪರ ಮಾತುಗಳಿಗೇನೂ ಅರ್ಥವ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ

ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ಮಾಡಿರುವ ಈ ವರ್ಷದ ಭಾಷಣ ಯಾವುದೇ ಮುನ್ನಡೆಯ ದಿಕ್ಕು ತೋರಿಸಿಲ್ಲ, ಸರಕಾರ ಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವ ಪಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ವಂದನೆ ಸೂಚಿಸುವ ನಿರ್ಣಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಸಿಪಿಐ(ಎಂ)ನ ಮಹಮ್ಮದ್ ಸಲೀಂ ಟೀಕಿಸಿದರು.

ಯುವಜನರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆಕ್ರೋಶ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಸರಕಾರ ಅವರ ಮೇಲೆ ರಾಜದ್ರೋಹದ ಕೇಸು ಹಾಕುತ್ತಿದೆ. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಯುವಜನರ ನಾಡಿ ಮಿಡಿತ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜೆಎನ್‌ಯುನಲ್ಲಿನ ಘಟನೆಯನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ನೋಡುವ ಅಗತ್ಯವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದ ಮಹಮ್ಮದ್ ಸಲಿಂ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದ ಮತ್ತು ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಸರಕಾರ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸರಕಾರ ರಾಜಕೀಯದೊಡನೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೆರೆಸುವುದನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಒಕ್ಕೂಟ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಸಂಸದೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಅಲುಗಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.

ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಚರ್ಚೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳು ಎತ್ತಿದ ಹಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಸದಸ್ಯರು 69 ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕೇಂದ್ರೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ದಿಲ್ಲಿಯ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಚೆನ್ನೈನ ಐಐಟಿ ಕುರಿತಂತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಯಿತು. ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇವು ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.(ಪುಟ 12 ನೋಡಿ)

aÀiÁvÉAzÀgÉ EzÀÄ

ಸರಕಾರ ವೈರಿ ಯಾರು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧ ಅಂತಾರೆ. ಜನ ತಮ್ಮ ವೈರಿ ಯಾರು ಎಂದು ಕಂಡು ಕೊಂಡಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಾಂತಿ ಅಂತಾರೆ.

– *ಅನಾಮಧೇಯ*

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಜೆಟ್ ಬಗ್ಗೆ ರೈತರ ಪತ್ರ

ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೇ,

ವಿಷಯ : ತಾವು ಮಂಡಿಸಲಿರುವ 2016–17 ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರೈತರು, ಕೂಲಿಕಾರರು ಮತ್ತು ಕಸುಬುದಾರರ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿರೋದಿಯಾದ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಲು ಮನವಿ.

ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿರುವ ಜಾಗತೀಕರಣ, ಉದಾರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಖಾಸಗೀಕರಣದ ನೀತಿಗಳು ರಾಜ್ಯದ ಕೃಷಿರಂಗವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ತಳ್ಳಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ರೈತರು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತೀರಿಸಲಾಗದ ದೊಡ್ಡ ಸಾಲಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೆಡೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಇಳುವರಿ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಜಮೀನನ್ನು ಬೀಳು ಬಿಡುತ್ತಿರುವುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಇಳುವರಿಯಿಲ್ಲದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಸಾಲದಬಾಧೆ ತಾಳಲಾರದೆ, ಕುಟುಂಬ ಸಾಕಲಾಗದೆ ಪ್ರತಿ ಅರ್ಧಗಂಟೆಗೊಬ್ಬ ರೈತ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸರಕಾರದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೇ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ತಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅವರ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಸರಕಾರವೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರದೆ ಬಾಯಿ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಅನುಕಂಪ ತೋರಿ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ಬಿಡಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುವೆವು. ಅದೇ ರೀತಿ, ರೈತರ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಕೃತಕವಾಗಿ ಕುಸಿದಾಗ ಬೆಲೆಗಳ ಏರಿಳಿತಗಳಿಂದ ರೈತರನ್ನು ಜನತೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸರಕಾರ ವಿಫಲವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಬ್ಬು, ರೇಷ್ಮೆ, ಈರುಳ್ಳಿ, ಹಾಲು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನೀಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ; ಈಗ ರಾಜ್ಯಸರಕಾರ ಅವುಗಳನ್ನು ಅರಣ್ಯಗಳೆಂದು ಕರೆದು ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಸುವ ಮತ್ತು ಸರಕಾರಿ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿ–ನಿರತ ಅನ್ನದಾತ ಬಡವರನ್ನು ಭೂಗಳ್ಳರೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ದುರುದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾದ ನಿಲುಮೆಯನ್ನು ಹಲವು ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳ ನಂತರವೂ ಸರಿಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಸದರಿ ಜಮೀನುಗಳಿಂದ ಬಡವರನ್ನು ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸಿ ಭೂ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡವಾಳದಾರರಿಗೆ ನೀಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಪತ್ರನೀಡುವ ಕ್ರಮವಹಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಜೆಟ್ ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಬೇಕು. ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ್ ರವರ ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳದ ವರದಿಯನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬಾರದು.

ಆಧುನೀಕರಣದಿಂದಾಗಿ ಬಡವರು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ, ಬಹುತೇಕ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟರ ಪಾಲಾಗಲು ಬಿಡುವ ತಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ಕಾರಣದಿಂದ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ, ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಸಿವಿನ ಸಾವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರದಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆದ ಕೈ ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯ ಕೆಲ ಸಿರಿವಂತರು ಹಾಗೂ ಭೂಮಾಲಕರುಗಳಿಂದ, ಆಧಾಯ ಕುಗ್ಗಿದ ದಲಿತರು ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೈತರು, ಕೂಲಿಕಾರರು ಮತ್ತು ಕಸುಬುದಾರರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಾ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅವರಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಕ್ರಮವಹಿಸುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಬಜೆಟ್ ನಲ್ಲಿ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಬದಲು ಮತ್ತಷ್ಟು ಅದು ಆದಾಯ ಕುಗ್ಗುವಂತೆ ಮತ್ತು ದೌರ್ಜನ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು.

ಈ ಕೆಳಕಂಡವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು :

1) ರೈತರು, ಕೂಲಿಕಾರರ ಮತ್ತು ಕಸುಬುದಾರರ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಾಲವನ್ನು ಕೇರಳದ ಈ ಹಿಂದಿನ ಎಡ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ರಂಗದ ಸರಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದ ಸಾಲಪರಿಹಾರದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಲು ಕನಿಷ್ಠ 1 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂ. ನಿಗದಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಅತಿವೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅನಾವೃಷ್ಠಿಗಳಿಂದ ನಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ರೈತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ತಲಾ ಎಕರೆಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಭೂಹೀನ ಮತ್ತು ಸದರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಬದುಕುವ ಕೂಲಿಕಾರರು ಹಾಗೂ ಕಸುಬುದಾರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ 25 ಸಾವಿರ ರೂಗಳ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮವಹಿಸಬೇಕು. ರೈತರಿಗೆ ಪಿಂಚಣಿ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯ ನಿಧಿ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು.

2) ರೈತರ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚದ ಶೇ 50ರಷ್ಟು ಸಹಾಯಧನ ಒದಗಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯ ಅನುದಾನ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಮೋಸದ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಶೇ 50 ಲಾಭಾಂಶಸೇರಿಸಿ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದ ಬೆಲೆನಿಗದಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಸುಗ್ಗಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಅಗತ್ಯ ಹಣಬಲದೊಂದಿಗೆ ಸರಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಖಾತರಿಯಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಕ್ರಮವಹಿಸಬೇಕು.

3) ಪರಿಶಿಷ್ಠ ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಪಂಗಡದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಮಗ್ರ ಶಿಶು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಬಿಸಿಯೂಟದ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಸಹಾಯಕಿಯರು ಮತ್ತು ಆಶಾ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಖಾಯಂಗೊಳಿಸಿ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸಿ ಅಗತ್ಯ ಹಣಕಾಸು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಶೇ. 80ರಷ್ಟು ನೆರವು ನೀಡಬೇಕು.

4) ಎಲ್ಲಾ ಬಡವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಹಿತ್ತಲು ಸಹಿತ ವಸತಿ ಒದಗಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕನಿಷ್ಠ 10 ಸೆಂಟ್ಸ್ ಉಚಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶೇ 75 ಸಹಾಯಧನದ ಮತ್ತು ಶೇ 25ಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದ 10 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಮನೆಸಾಲ ಒದಗಿಸುವ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಿ ಅಗತ್ಯ ಹಣನೀಡಬೇಕು. ಇತರೆ ಇಲಾಖೆಗಳ ನೆರವಿನಿಂದ ಬದುಕು ರೂಪಿಸಲು ಸಹಾಯಧನದ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಬೇಕು.

5) ಬಡವರು ಸಾಗುವಳಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ಸರಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯ ಜಮೀನುಗಳ ಹಕ್ಕುಪತ್ರ ನೀಡಲು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬಡ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಕಾನೂನಿನ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸಲು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಭೂ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾಯ್ದೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಬೇಕು.

6) ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಗರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಕೆಲಸದ ದಿನಗಳನ್ನು 200 ದಿವಸಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕನಿಷ್ಟಕೂಲಿ 600 ರೂ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು.

7) ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿತರಣೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಧನದ ನಗದು ವರ್ಗಾವಣೆ ನೀತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರೀಕರಿಸಿ ಬಲಪಡಿಸಬೇಕು.

ಜನಶಕ್ತಿ
ಕನ್ನಡ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ

ವೆಬ್ ಸೈಟಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ?

janashakthi.co.in

1. ಕೊಲ್ಲೂರು ಮುಕಾಂಬಿಕೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಕಳುವು: ಸಿಬಿಐ ತನಿಖೆಗೆ ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಆಗ್ರಹ
2. ರೀಚಾಸಿಂಗ್‌ರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿದ ಎಬಿವಿಪಿ ಮುಖಂಡರ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಎಸ್‌ಎಫ್‌ಐ ಆಗ್ರಹ
3. ಬೇಡಿಕೆ ಈಡೇರದಿದ್ದರೆ ಅತಿಥಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರ ಸಾಮೂಹಿಕ ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ
4. ಶಾಂತಿ ಕದಡುವ, ಪಲಾಯನವಾದಿ ಅನಂತಕುಮಾರ್ ಹೆಗ್ಡೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಲಿ – ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ
5. ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಮತ್ತು ವಸತಿ ಶಾಲಾ ಹೊರಗುತ್ತಿಗೆ ನೌಕರರ ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಧರಣಿ – ಹಾವೇರಿ
6. ಹೆಲ್ಮೆಟ್ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿರೋಧಿಸಿ ಸಭೆ – ಬಳ್ಳಾರಿ
7. ರೈತರ ಮೇಲಿನ ಲಾಠಿಜಾರ್ಜ್: ಕೆಪಿಆರ್‌ಎಸ್ ಖಂಡನೆ – ಹಾಸನ
8. ತುಮಕೂರು ಹೆತ್ತೇನಹಳ್ಳಿ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅವಘಡ, ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಆಗ್ರಹ
9. ವಿನಾಯಕ ಸಿಎನ್‌ಸಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟಾವಧಿವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆದ ಪ್ರತಿಭಟನೆ – ತುಮಕೂರು.
10. ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಜಂಟಿ ಹೋರಾಟ – ಹಾಸನ.

ನಮ್ಮ ಚುರು-ಟ್ವೀಟ್

@SitaramYechury

2014ರಲ್ಲಿ ಮಾರಿದ ಬೊಗಳೆ ಕನಸು: ಪ್ರತಿ ಭಾರತೀಯನ ಅಕೌಂಟಿನಲ್ಲಿ ವಾಪಸು ತಂದ ಕಪ್ಪು ಹಣದ 15 ಲಕ್ಷ; 2016ರ ವಾಸ್ತವ: ಭಾರತೀಯ ತೆರಿಗೆದಾರನ 9 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಪರಾರಿಗೆ ಅವಕಾಶ

ನಾಳಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು :

1. **ಮಾ.15 :** ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಕೃಷಿಕೂಲಿಕಾರರ ಸಂಘದ ವತಿಯಿಂದ ಬೃಹತ್ ವಿಧಾನಸೌಧ ಚಲೋ
2. **ಮಾ.16 :** ವಲಸೆ ಕೂಲಿಕಾರರ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರಥಮ ಸಮಾವೇಶ, ಸಚಿವಾಲಯ ಕ್ಲಬ್, ಕಬ್ಬನ್‌ಪಾರ್ಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು
3. **ಮಾ.16 :** ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ರೈತ ಸಂಘದಿಂದ ಕೇಂದ್ರ/ರಾಜ್ಯ ಬಜೆಟ್ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ/ತಾಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆ
4. **ಮಾ.18 :** ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಹಲ್ಲೆ ಖಂಡಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘಟನೆಗಳ ದೆಹಲಿ ಚಲೋ
5. **ಮಾ.23 :** 'ಆಜಾದಿ ಮಾರ್ಚ್' ಎಸ್‌ಎಫ್‌ಐ–ಡಿವೈಎಫ್‌ಐ ಸಂಘಟನೆ ವತಿಯಿಂದ ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್, ರಾಜಗುರು, ಸುಖದೇವ್‌ರವರ ಹುತಾತ್ಮ ದಿನದ ಅಂಗವಾಗಿ ದೇಶದ ವಿವಿಡೆಡೆ ದೇಶಪ್ರೇಮಿಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆ.
6. **ಮಾ.30 :** ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಮತ್ತು ವಸತಿ ಶಾಲಾ ಹೊರಗುತ್ತಿಗೆ ನೌಕರರ ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಧರಣಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಈ ವಾರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ

11 ಮಾರ್ಚ್ 2000

ಕಂಬಾಲಪಲ್ಲಿ ದಲಿತರ ನರಮೇಧ ಪ್ರಕರಣ

ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚಿಂತಾಮಣಿ ತಾಲೂಕಿನ ಕಂಬಾಲಪಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ 7 ಜನ ದಲಿತರನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿ ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಸುರಿದು ಸಜೀವ ದಹನ ಮಾಡಿದ ಭೀಕರ ಪ್ರಕರಣ ನಡೆದ ದಿನ. ಅವರು ಬಿಟ್ಟ ಚಾಕರಿಗೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದು ಜಾತಿವಾದಿ ಸವರ್ಣೀಯರ ಭೀಕರ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಆ ಮೇಲೆ ಇಂತಹ ನರಮೇಧ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸೆಶನ್ಸ್, ಜಿಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಆಪಾದಿತರು ಖುಲಾಸೆಯಾಗಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಗಂಭೀರ ದಾರುಣ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯಾದಾರಗಳ 'ಅಭಾವ'ದಿಂದಾಗಿ 16 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ದಲಿತರ ನರಮೇಧದ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಕೊಳೆತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ನೆರವು, ಇತರೆ ಪರಿಹಾರಗಳ ಹೆಚ್ಚಳ

ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಡಳಿ 84 ನೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ

ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಡಳಿಯ 84 ನೇ ಸಭೆಯು ಫೆಬ್ರವರಿ 29 ರಂದು ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಚಿವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸ ಸೌಧದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ಮಾಲೀಕರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಹಾಗೂ ಐನ್‌ಟಿಯುಸಿ, ಬಿಎಂಎಸ್, ಎಐಟಿಯುಸಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಿಐಟಿಯು ಪರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಕೆ. ಮಹಾಂತೇಶ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಸುಮಾರು 20 ಅಜೆಂಡಾಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಭೆಯ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಸಿಐಟಿಯು ಪ್ರತಿನಿಧಿಯು ಲಭ್ಯವಿರುವ ಹಾಗೂ ಸಂಗ್ರಹವಾಗುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಹಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣ, ಜಮೀನು ಖರೀದಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಮಂಡಳಿ ಹಣ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬಾರದು. ಇಂತಹ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದ ತನ್ನ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಚಿವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ದೇಶದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಲಯದ ನಿರ್ದೇಶನ ಇರುವುದನ್ನು ಸಭೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಚಿವ ಪಿ.ಟಿ.. ಪರಮೇಶ್ವರ ನಾಯಕ್ ಅವರು ಸಿಐಟಿಯುವಿನ ಈ ವಾದವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿದರು. ಈ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಂಡಳಿಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದರು. ಸದ್ಯ ಮಂಡಳಿಯಿಂದ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿರುವ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ನೆರವುಗಳನ್ನು ಮಾಸಿಕ 15 ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಿತಿಗೊಳಿಸಿರುವುದನ್ನು 25 ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಆಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಮಂಡಳಿಯಿಂದ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿರುವ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಚಿವರು ಸಹಮತ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಮಂಡಳಿ 15 ಸಾವಿರ ವೇತನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಸದ್ಯ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟು-ಕೊಂಡು ಹಾಲಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ರೀತಿ ಧನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು.

1. **ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಧನ ಸಹಾಯ :**

ಹಾಲಿ	**ಹೆಚ್ಚಳ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ**
8 ರಿಂದ 10 ನೇ ತರಗತಿವರಗೆ	
ರೂ 1500–00	ರೂ 3000–00
ಪಿಯೂಸಿ/ಡಿಪ್ಲಮೋ/ಐಟಿಐ/ಡಿ.ಎಡ್	
ರೂ. 2000–00	ರೂ.4000–00
ಪದವಿ ತರಗತಿ	
ರೂ. 2200–00	ರೂ.5000–00
ಸ್ನಾತ್ತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ	
ರೂ. 3000–00	ರೂ.6000–00
ಇಂಜಿನರಿಂಗ್/ವೈಧ್ಯಕೀಯ	
ರೂ. 5000–00	ರೂ.10000–00

(ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಈ ಹಿಂದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗ ಶೇ 50 ಮತ್ತು ಎಸ್‌ಸಿ, ಎಸ್‌ಟಿ ವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು?)

2. **ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನೆರವು:** ಹೃದಯ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಅಂಜಿಯೋಪ್ಲಾಸ್ಟಿ, ಕಿಡ್ನಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್, ಕ್ಯಾನರ್ಸ್, ಕಣ್ಣು, ಅರ್ಥೋಪೆಡಿಕ್, ಗರ್ಭಕೋಶದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ. ಗಾಲ್ ಬ್ಲಾಡರ್ ತೆ-ಊಂದರೆ, ಮೆದುಳಿನ ರಕ್ತಸ್ರಾವ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಹಾಲಿ ಇರುವ ರೂ. 1–10 ಸಾವಿರದ ವರೆಗಿದ್ದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ರೂ 2 ರಿಂದ 12 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆಗೆ ಈಗಿದ್ದ ರೂ200–600 ನೆರವನ್ನು ರೂ 500–1000ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು.
3. ಅಂಗವಿಕಲ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ತ್ರಿಚಕ್ರ ಸೈಕಲ್ ಖರೀದಿಸಲು ಹಿಂದಿದ್ದ ರೂ 5000 ಮೊತ್ತವನ್ನು ರೂ 7500 ಕ್ಕೆ ಏರಿಕೆ
4. ಕಾರ್ಮಿಕ ಅಫಘಾತ ಧನ ಸಹಾಯ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಗರಿಷ್ಟ ಮಿತಿಯನ್ನು ರೂ 3000 ದಿಂದ 5000ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲು ನಿರ್ಧಾರ.

ಇತರೆ ಸಹಾಯಧನಗಳು :

5. ನೋಂದಾಯಿತ ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್‌ಗಳು ಕಲ್ಯಾಣ ಆಯುಕ್ತರ ಪೂರ್ವನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸುವ ವಾರ್ಷಿಕ ವೈದ್ಯಕೀಯ ತಪಾಸಣಾ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಇರುವ ರೂ 20000 ವರೆಗಿನ ನೀಡುವ ಧನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಇದೀಗ 30000 ವರೆಗೆ ಏರಿಕೆ.
6. ನೋಂದಾಯಿತ ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್‌ಗಳು ಕಲ್ಯಾಣ ಆಯುಕ್ತರ ಪೂರ್ವನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸುವ ವಾರ್ಷಿಕ ಕ್ರೀಡಾಕೂಟಕ್ಕೆ ಇರುವ ರೂ 40 ಸಾವಿರ ವರೆಗಿನ ನೀಡುವ ಧನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಇದೀಗ 50 ಸಾವಿರ ವರೆಗೆ ಏರಿಕೆ.
7. ಮೃತ ಕಾರ್ಮಿಕನ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ ಇರುವ ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಧನ ಸಹಾಯವನನು ಹಾಲಿ ಇರುವ ರೂ 5000 ದಿಂದ 10,000ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ನಿರ್ಧಾರ.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಆಯುಕ್ತರಾದ ಇ. ಲಕ್ಕಪ್ಪನವರು ಹಾಜರಿದ್ದವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಸಚಿವರು ಮಾತನಾಡಿ ಇದು 12 ನೇ ಮಂಡಳಿಯ 4 ನೇ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಸಭೆಯಾಗಿದ್ದು ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಅಭಿಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಮುಂದೆಯೂ ಮಂಡಳಿಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ಸಭೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿದರು.

ಪಿಂಚಣಿಗಾಗಿ ಬಿಇಎಲ್ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮುಷ್ಕರ

ರಕ್ಷಣಾ ಸಚಿವಾಲಯದಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೇಂದ್ರೋದ್ಯಮದ ಬಿಇಎಲ್ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಇದೇ ಮಾರ್ಚ 2 ರಂದು ಒಂದು ದಿನದ ಮುಷ್ಕರ ನಡೆಸಿದರು. ಕಂಪನಿಯ ದೇಶದ್ಯಾಂತ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ 9 ಘಟಕಗಳ ಸಂಘಾನಯುತ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಗಳು ಈ ಮುಷ್ಕರಕ್ಕೆ ಕರೆ ನೀಡಿದ್ದವು.

ಖಾಯಂ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪಿಂಚಣಿ ಬೇಡಿಕೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಿಇಎಲ್ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗವು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ತಾರತಮ್ಯದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಈ ಮುಷ್ಕರವನ್ನು ನಡೆಸಲಾಯಿತು.

ಜನವರಿ 1, 2007ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕಂಪನಿ ನಿಯೋಜಿತ ಪಿಂಚಣಿ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕು, ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮೂಲವೇತನ + ತುಟ್ಟಿ ಭತ್ಯೆಯ ಶೇ.7ರ ದರದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತವರ್ಗವು ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಗಳು ಬೇಡಿಕೆ ಇಟ್ಟಿವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕಂಪನಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಜನವರಿ 1, 2007ರಿಂದ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಶೇ.7ರಷ್ಟು ಮೂಲವೇತನ + ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯೆಯ ದರದಲ್ಲಿ ದೇಣಿಗೆ ಸಲ್ಲುವ ಪಿಂಚಣಿ ಯೋಜನೆಯು 2014ರಲ್ಲಿಯೇ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಬಿಇಎಲ್ ಪಿಂಚಣಿ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪಾಲಿನ ದೇಣಿಗೆಯನ್ನು ಈ ಟ್ರಸ್ಟ್‌ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪಿಂಚಣಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಿವೃತ್ತಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಾದರೂ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಯಾವುದೇ ರಾಚನಿಕ ತಾರತಮ್ಯ ಇರಬಾರದೆಂಬುದು ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಗಳ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವೇತನ-ಸವಲತ್ತುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ತಾರತಮ್ಯ ಇದ್ದರೂ, ನಿವೃತ್ತ ಬದುಕಿನ ಅಗತ್ಯಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ಯಾವುದೇ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದು ಎಂಬುದು ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಗಳ ನಿಲುವಾಗಿದೆ. ಕಂಪನಿಗೆ ಪಿಂಚಣಿ ದೇಣಿಗೆ ನೀಡುವ ಹಣಕಾಸಿನ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ; ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವುದೇ ತಕರಾರು ಇಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಡಿಪಿಇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಲವು ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳ ಮೂಲಕವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮುಖತಃ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಹಿಂದೆ ಆಡಳಿತವರ್ಗವು ಜಂಟಿ ಸ್ಥಾಯಿ ಸಮಿತಿ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪಿಂಚಣಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಕೂಡಲೇ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೇ ಪಿಂಚಣಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ವಚನ ನೀಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ವಚನದಿಂದ ಹಿಂತೆಗೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಜನವರಿ 1, 2012ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಆಡಳಿತವರ್ಗವು ಮೂಲವೇತನ + ತುಟ್ಟಿ ಭತ್ಯೆಯ ಶೇ.5ರ ದರದಲ್ಲಿ ಪಿಂಚಣಿ ದೇಣಿಗೆ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಗಳು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿವೆ. ಕಂಪನಿಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸಾರಾಂಶ ಈ ಕೆಳಕಂಡಂತಿದೆ.

ಕಂಪನಿಯ ಬಹುತೇಕ ಘಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗಿಂತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. 2007ರಿಂದ 2016ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2000 ಕಾರ್ಮಿಕರು ಬೆಂಗಳೂರು ಘಟಕದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಮ್ಮುಚ್ಛಯದಲ್ಲಿ 2700+ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೇವಲ 1700+ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. 2015–16ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಘಟಕಕ್ಕೆ 500 ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ, 100 ಕಾರ್ಮಿರನ್ನೂ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸದ ಹೊರೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕಡೆ, ಹೆಚ್ಚು ವೇತನ ಪಡೆಯುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಣಕಾಸಿನ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಲಾಗದೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 1980 ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಪಿರಮಿಡ್ಡಿನಂತಿದ್ದ ಕಂಪನಿಯ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಅನುಪಾತ ತಳೆಕೆಳಗಾದ ಪಿರಮಿಡ್ಡಿನಂತಾಗಿರುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಾದರೂ ಸತ್ಯ. ಒಟ್ಟು ವೇತನದ ಬಾಬ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪಾಲು ಶೇ.25ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 9000 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳ ವಹಿವಾಟಿನ ಗುರಿ ಹೊಂದಲಾಗಿದ್ದು, ಇನ್ನೂ ಶೇ. 35ರಷ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಿಂಚಣಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮುಂಬರುವ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತೀವ್ರತರ ಹೋರಾಟದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಗಳು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಸಾಧನೆಯ ಅಳತೆಗೋಲು	2013-14	2014-15	ಶೇ. ಹೆಚ್ಚಳ
ವಹಿವಾಟು (ಕೋಟಿ ರೂಗಳು)	6,174.23	6,694.57	8.43%
ಉತ್ಪಾದನಾ ಮೌಲ್ಯ (ಕೋಟಿ ರೂಗಳು)	6,126.90	6,658.54	8.68%
ತೆರಿಗೆ ಬಳಿಕದ ಲಾಭ (ಕೋಟಿ ರೂಗಳು)	931.62	1,167.24	25.29%
ಕಾಪು ನಿಧಿ (ಕೋಟಿ ರೂಗಳು)	6937.24	7805.03	
ಶೇ. ಲಾಭಾಂಶ	233%	292%	
ಲಾಭಾಂಶದ ಮೊತ್ತ	186.40	233.60	
ತೆರಿಗೆ ಬಳಿಕ ಲಾಭ ಮತ್ತು ವಹಿವಾಟಿನ ಅನುಪಾತ	15.09%	17.44%	**ಆಕರ : 2014-15 ಸಾಲಿನ ಕಂಪನಿಯ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ**
ತಲಾ ಉದ್ಯೋಗಿಯ ವಹಿವಾಟು (ಕೋಟಿ ರೂಗಳು)	0.62	0.69	
ಪ್ರತಿ ಷೇರಿನ ಗಳಿಕೆ (ರೂಗಳು)	116.45	145.91	
ಷೇರೊಂದರ ಪುಸ್ತಕದ ಮೌಲ್ಯ(ರೂಗಳು)	877.15	985.63	
ನಿವ್ವಳ ಮೌಲ್ಯ (ಕೋಟಿ ರೂಗಳು)	7017.24	7885.03	
ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ(ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿ)	9,952	9,703	

ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳಿಗಾಗಿ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಗೆ ಸಿಐಟಿಯು ಕರೆ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಬಲಪಂಥಿಯ ಮೋದಿ ಸರಕಾರದ ಆಡಳಿತ ನೀತಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಿವಿಧ ವಿಭಾಗಗಳಾದ ದಲಿತರು, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸಿವೆ. ಬಿಜೆಪಿ ಆಡಳಿತವಿರುವ ಹರಿಯಾಣ ಮತ್ತು ರಾಜಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಯ ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ಮಕ್ಕಳ ಹೆತ್ತ ನೆಪವೂಡ್ಡಿ ಈ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇಂತಹ ವಿಭಾಗದ ಆಹಾರದ ಮತ್ತು ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಆಯ್ಕೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಘಪರಿವಾದವರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ದಾಳಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಯಾವುದೇ ಲಿಂಗ, ಜಾತಿ, ಗುಂಪುಗಳೆನ್ನದೆ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ನಾಗರೀಕರಿಗೂ ಸಂವಿಧಾನತ್ಮಕವಾಗಿ ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳಾಗಿವೆ

ಈ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿ 2016 ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ ದಿನದಂದು ಸಿಐಟಿಯುವಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸಂಯೋಜಿತ ಸಂಘಗಳು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳು ಹಾಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಚಾರವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಹೇಗೆ ಈ ಉದಾರಿಕರಣ ನೀತಿಗಳ ಭಾಗವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕೋಮುವಾದಿ ಶಕ್ತಿಗಳ ದಾಳಿಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹೇಗೆ ದಾಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಿದೆ ಎಂದು ಸಿಐಟಿಯು ಕರೆ ನೀಡಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶದ್ಯಾಂತ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಐಟಿಯು ಸಮಿತಿಗಳು ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಈ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಆಚರಿಸಲು ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮವಹಿಸಲು ಕರೆ ನೀಡಿದೆ.

ಮಹಿಳಾ ದಿನದಂದು ಒಂದು ಹೊರಳು ನೋಟ

ಯಮುನಾ ಗಾಂವ್ಕರ್

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಂಘಟನೆ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಧಾರವಾಡದಿಂದ ಬೆಳಗಾವಿ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಡು ಹೀಗಿತ್ತು...

"ಗಂಡನ ಹೊಡಿಬ್ಯಾಡಾ
ಗಂಡನ ಬೈಬ್ಯಾಡಾ
ಅವನೇ ನಿನ್ನ ದೇವರು ಕಾಣವ್ವ"

ಎಂದು ಜಾನಪದ ಗೀತೆ ಎಂದು ನಂಬಿಸಿ ಟೇಪ್ ರ್ರೆಕಾರ್ಡರ್ ನಲ್ಲಿ ಕೂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನನಗೆ ತಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಕಾವ್ಯಗಳು, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೇ ಸ್ವತಃ ರಚಿಸಿದ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದ ಜೀವದ್ವನಿ ಹಾಡುಗಳು ನೆನಪಾದವು. ಓರ್ವ ಜಾನಪದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಬೇಸರದಿಂದ ಹೇಳ್ತಾಳೆ ಹೀಗೆ....

"ಹುಟ್ಟಿದ್ಹೆಣ್ಮಕ್ಕಳು ಮೆಟ್ಟಂಗಳಿಳಿವಾಗ
ಹೊಟ್ಟೇಲಿ ಸಾಸುವೆ ತುಯ್ದಂಗೆ ಹೆಣ್ಮಕ್ಕಳು
ಹುಟ್ಟಾರದೇಳು ಜಲುಮಕ್ಕು"

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅವಳ ಮಗಳು ಹೀಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಿಸುತ್ತಾಳೆ

"ಸುಡುವ ಬೆಂಕಿಗೆ ಎಣ್ಣೆಯ ಕೊಡನೊಯ್ದು
ಕುಂಬಳ ಕಾಯೊಯ್ದು ಕುಡಗೋಲಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟಂತೆ
ಎಂಥವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ ಹಡದವ್ವ?"

ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರೆದು ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬಂಜೆ ಎಂದು ನಿರಾಕರಣೆಗೆ ಒಳಗಾದವಳೊಬ್ಬಳು ದುಃಖದಿಂದ "ಕಂದನ ಕುಡು ಸೊಮಿ ಬಂಧನ ಪಡನಾರೆ। ಹಂಗೀನ ಬೊನಾ ಉಣ್ಣಾರೆ । ದೇವರೆ । ಬಂಜೆಯ ಪದ ನಾ ಹೊರನಾರೆ॥ ಎಂದು. ಬಹುಶಃ ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ನೂರಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಬಂದಿದೆ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುವುದೆಂದರೆ ಬಗೆಹರಿಸಲಾಗದ ವಿಚಾರವೊಂದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೆದಕಿದಂತೆ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಮಹಿಳಾ ದಿನ ಬರುತ್ತದೆ, ಅಂದು ಬಾಯ್ತುಂಬ ಅವಳನ್ನು ಹೊಗಳಿದರೆ, ಉಡಿ ತುಂಬಿ ದೀರ್ಘ ಸುಮಂಗಲೀ ಭವ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರೆ, ಕೆಲವು ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಕಂಪನಿಯ ಗೃಹೋಪಕರಣ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ನೀಡಿದರೆ, ಮ್ಯೂಜಿಕಲ್ ಚೇರ್, ಲಿಂಬು ಚಮಚದಂಥ ಆಟ ಆಡಿಸಿದರೆ, ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಗೃಹಿಣಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೆ, ಕೃತಜ್ಞತಾಭಾವದಿಂದ ಉಸಿರಾಡುವುದು ನಡೆದೇ ಇದೆ. ಆ ದಿನದ ನಿಜವಾದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ಏನೇನು ಬೇಕೋ ಅದೆಲ್ಲ ಇಂದು ಟ್ರೆಡಿಶನ್ ಡೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂದರೆ ನೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಉದ್ಯೋಗದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಕುರಿತ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಿಡಿದೆದ್ದ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ವಿಮುಖಗೊಳಿಸಲು, ಹೊಸ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬದಲಾವಣೆಯತ್ತ ತುಡಿಯುವ ಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮತ್ತು ಅಂತಃಕರಣದ ಹೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಂಕುಚಿತ ಕುಟುಂಬ ಕೇಂದ್ರಿತ ನೆಲೆಗೆ ತರಲು ಹೊಸಹೊಸ ತಂತ್ರಗಳು ಹೆಣೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಇಂಥದ್ದೊಂದು ಹಿಮ್ಮುಖ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಸಿಡಿಯಲು ಸಮಕಾಲೀನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾವಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾನವೀಯಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಂದು ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಒಂದು ಹೊರಳುನೋಟ ಬೀರೋಣ.

ಬೀಜ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯಲು ತೇವ ಕಾಯ್ದವಳು ಮಹಿಳೆ:

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿಸಲಾದ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿಕೃಷ್ಟ ಬದುಕನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸು ಎಂದು ಈಗಲೂ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವ ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗಲೇ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜ ವಿಸ್ತಾರವಾದುದನ್ನು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಚಿಂತನೆಗಳು ವಿಶಾಲವಾದುದನ್ನೂ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿಯಮವೆಂದು ಹೇರಲಾದುದನ್ನು ಒಡೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು, ಮಾನವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಧೀರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸಮಾನತೆ ಬಯಸುವ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಗುರ್ತಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಈ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸಾಕಾಗಲಾರದು ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮುಂದಾಗಬೇಕಿದೆ.

ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸಂಶೋಧಕಿ ಮಹಿಳೆ ಎನ್ನುವಾಗಲಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆನಂತರದ ಹುಡುಕುವ, ಕಟ್ಟುವ, ಬೆಸೆಯುವ, ಹೊತ್ತು–ಹೆತ್ತು–ತೂಗುವ, ತಿದ್ದಿತೀಡುವ, ತಿಕ್ಕಿ ಉಜ್ಜುವ, ಬಿತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಬೆಳೆದು ಉಣಬಡಿಸುವ, ತುತ್ತು ಅನ್ನಗಳಿಸಿಯೇ ಜೀವ ಸಾಕುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದ ವರೆಗೆ ಅವಳ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೂ ಎಂದೋ ಕಳಕೊಂಡ ತನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ, ಕಸಿದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹೋರಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ,ಹೆಡೆಮುರಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೂದಲನ್ನು ಎಳೆಯುವವರ ಎದುರು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸೆಣಸಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಚೆಂದದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಹೋಲಿಸುವ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕತೆ ಎದುರು ತನ್ನ ಬೆತ್ತಲೆಗೊಳಿಸಿ "ಬಲಾತ್ಕರಿಸ ಬನ್ನಿ ನನ್ನನ್ನು" ಎಂದು ಸೆಡ್ಡುಹೊಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ. **ಎಷ್ಟು ಚಿವುಟಿದರೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರುವಂಥ ಗಿಡದ ಬೇರನ್ನು ಹಸಿಹಸಿಯಾಗಿಟ್ಟವಳು "ಅವಳೇ!"** ಆ ಹಸಿತನ ಜೊತೆಯಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಸಮಾಜವನ್ನು ಯಾರೂ ಮುಂದುವರೆಸಲಾರರು. ಅಂಥ ಹಸಿತನ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಸಮಾಜದ ಕ್ರೂರ ಬೇಲಿಯಾಚೆ ಜಿಗಿದವರನ್ನು ಇಂದು ಮರೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಅಂದಿನ ಅಂಬೆ, ಚಂಡಿ, ದ್ರೌಪದಿಯಿಂದಾರಂಭಿಸಿ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ಸಾವಿತ್ರಿಬಾಯಿ ಫುಲೆ, ದೂರದ ಊರಿನ ಕ್ಲಾರಾ ಝೆಟ್ಕಿನ್, ರೋಜಾ ಲಕ್ಷಂಬರ್ಗ, ನಮ್ಮ ನೆಲದ ಕೊಡಗಿನ ಗೌರಮ್ಮ, ಈ ಶತಮಾನದ ಗೋದಾವರಿ ಪರುಳೇಕರ್, ವಿಮಲಾ ರಣದಿವೆ, ಕನಕ ಮುಖರ್ಜಿ, ಅಹಲ್ಯಾ ರಂಗ್ಣೇಕರ್, ಸುಶೀಲಾ ಗೋಪಾಲನ್, ಪಾಪಾ ಉಮಾನಾಥ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸೆಹಗಲ್, ಬೃಂದಾ ಕಾರಟ್ ತನಕ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಬೀಜಗಳು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯಲು ತೇವ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡ ಜೀವಗಳು.

ಕೋಮುವಾದ/ಮೂಲಭೂತವಾದದ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ, ದೇಶಪ್ರೇಮ/ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ತೋರ್ಪಡಿಕೆಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ:

ನಾವೀಗ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಭಾರೀ ದೇವಿದೇವತಾ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವವರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಾತ್ರವೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಾಹಕಳು, ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬೇಕು, ಹೆಣ್ಣು ಮಾತ್ರವೇ ಸಮಾಜದ ಕಣ್ಣು ಅವಳಿಗೆ ಗೃಹಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಸಬೇಕು, ಮಹಿಳೆ ಭಾರತೀಯತೆಯ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು, ಬೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟು, ಹಸಿರುಬಳೆ ತೊಟ್ಟು, ಹಿರಿಯರಿಗಂಜಿ, ಗಂಡನಿಗೆ ನಿಷ್ಠಳಾಗಿ, ದೇವಿದೇವತಾ ಸ್ತೋತ್ರ ಪಾಠಣದಲ್ಲಿ ಮನೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಂಪಾಗಿಡಬೇಕು; ಕುಟುಂಬದ ಒಳಿತು ಕೆಡುಕು ಹೆಣ್ಣನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ, ಅವಳ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆ, ಹಾವ–ಭಾವ–ಭಂಗಿ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಆಂಗಿಕ ಅಭಿನಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸದಿದ್ದರೆ ಪುರುಷರನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಈಗೀಗ ಈ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಗಂಡುಬೀರಿಗಳಾಗ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ, ನೌಕರಿಗೆ ಹೋಗ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ದೇವರು ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ರೀತಿಯ ವಿಕೋಪಗಳು ಸಂಭವಿಸಿ ಸಮಾಜ ಹಾಳಾಗ್ತಿದೆ, ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿಯೇ ಒಪ್ಪಂದವಾದಂತೆ ಹೆಣ್ಣು ಮನೆಗೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವುದೇ ಭೂಷಣ ಎನ್ನುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರ ಎಸಗಲು ಯಾರಾದರೂ ಮುಂದಾದರೆ ಎಂಜೋಯ್ ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಅಣ್ಣಾ ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಿ ಎನ್ನುವ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವ ಖಾವಿ ಖಾಕಿಧಾರಿಗಳ ಮದ್ಯೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶೀಲವೇ ಪ್ರಧಾನ ಕೇಂದ್ರ. ಗಂಡು ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕ್ಷಮಾರ್ಹ ಎನ್ನುವ ಸಮರ್ಥಕರು ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮ, ಜಾತಿಯಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ನಡೆದರೂ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯೇ ಆರೋಪಿ! ಈ ವಿಚಾರದಿಂದ ಅವರು ಯಾರೂ ಹೊರಬಂದಿಲ್ಲ.

ದೇಶದ ತುಂಬ ಕೋಮುವಿಭಜನೆಗಳು, ಉದ್ರೇಕಾರಿ ಮಾತುಗಳು, ಲೌ ಜಿಹಾದ್ ಗಳು, ರಿಸಾರ್ಟ ಹೊಟೇಲ್ ಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಗಳು, ಎಲ್ಲವೂ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ. ಮದುವೆಯ ಪಾವಿತ್ರ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಯೋಜಿತ ದಾಳಿಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಆಯ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಸ್ಲಿಂ, ಕ್ರೀಶ್ಚಿಯನ್, ಹಿಂದೂ ಎನ್ನುವ ಬೇಧವಿಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಕಾಕದೃಷ್ಟಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲಿದೆ. ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿರಾಕರಣೆಗೆ ಸರ್ಕಾರಗಳೇ ಮುಂದಾಗಿವೆ. ರಾಜಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಹರ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹಾಗೂ ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿ ವಿಚಾರವನ್ನಿಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವುದನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಯ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಾದ ಉಡುಗೆ, ತೊಡಿಗೆ, ಆಹಾರ ಹಕ್ಕುಗಳು ವ್ಯಾಪಕ ದಾಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ಲಿಂಗ ಬೇಧವಿಲ್ಲದೇ ಜನತೆಗೆ ಸಂವಿಧಾನ ಕೊಡಮಾಡಿದ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಸಮಾನಾವಕಾಶಗಳ ನಿರಾಕರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲಿದೆ. ಬಹುಮತದ ಆವೇಶದ ಭರದಲ್ಲಿ ಬಹುತ್ವದ ಚಿಂತನಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಏಟುಕೊಡುವ ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೇರಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆರ್.ಎಸ್. ಎಸ್ ಪ್ರಣೀತ ಸಂಹಿತೆ ಜಾರಿಯಾಗುವ ಅಪಾಯ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ತೀವ್ರ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ನವ ಉದಾರವಾದಿ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಡುಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿವೆ.

ಸಮಾನತೆಯ ಮಾತಾಡಿದರೆ ತಾಯಂದಿರನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣುವ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಹಸಿವು ಬಡತನ ಕುರಿತು ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಿದರೆ ದೇಶಪ್ರೇಮವಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ರಕ್ಷಣೆಯೊಂದೇ ಮಂತ್ರ ಎನ್ನುವವರು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳು; ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳು ಪಡೆಯುವದೆಂದರೆ ಹೇಗಾಗಬೇಡ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಏನಾಗಬಹುದು? ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಮಗ್ಗುಲುಗಳತ್ತ ನನ್ನ ಅನುಭವದ ನೋಟ ಹೀಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲಿದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಅನುಭವ?: ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಷ್ಟೇ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಭೆಗೆ ಝಾರ್ಖಂಡ ರಾಜ್ಯದ ರಾಂಚಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಬಿಸಿಲ ಬದುಕು ನೋಡುತ್ತ, ನಿರ್ಜನ ಕಲ್ಲ ಗುಹೆಯೊಳಗೂ ಸಾಗುತ್ತ, ಸಂಗಾತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಊರು ತಲುಪಿದ್ದೆವು. ಕಾಲಿಡಲಿಕ್ಕೂ ಜಾಗ ಇಲ್ಲದ ರಿಸರ್ವೇಶನ್ ಬೋಗಿ ತುಂಬಾ ಜನಜಂಗುಳಿ. ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು ಹೊತ್ತು ರತ್ನಗರ್ಭೆಯ ಒಡಲಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದಿದ್ದೆವು. ಪ್ರಯಾಣದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅನೇಕರ ಜೊತೆಗೆ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಸಹಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಬದುಕನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವರಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಗುನುಗುನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೈಲು ಬೋಗಿಯಲ್ಲೇ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನಂಥವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾರು ನೋಡ್ತಾರೆ? ನಮಗೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಬದುಕು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲ. ಪಾಪಿಗಳು ನಾವು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏನೇನೋ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಈ ರೈಲಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡವರೆಲ್ಲ ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾತಾಡುವುದು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಂಬುದೊಂದು ಇದ್ರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ, ಅದು ನಮ್ಮ ದೇವರ ಹಾಗೆನೇ ಇರಬೇಕು. ಇದೇ ರೈಲಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೋಗಿ ಎಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದು? ಕಾಲು ಬಿಡಿಸಲಾಗದ, ತಲೆ ಎತ್ತಲಾಗದ, ಕುಳಿತರೂ ಸ್ವಚ್ಛಜಾಗ ಸಿಗದ ಸ್ಥಿತಿ. ಜನಸಂದಣಿಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಶೌಚಾಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಂತು ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರ ಮಕ್ಕಳು ಗಂಡ ಉಪವಾಸ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ತೆಗೆ ಔಷಧ ಇಲ್ದೆ ಸಾಯಬಹುದು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 6 ಕ್ಕೆ ರೈಲು ಹಿಡಿಯೋದು ಹಗಲಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಐದೈದು ಜನರ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ರಾತ್ರಿ 8 ಕ್ಕೆ ರೈಲು ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗುವುದು. ಇಲ್ಲಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕು ನಿಂತ್ಹೋಗ್ತದೆ. ಬೇಳೆ, ಕಾಳು, ಅಕ್ಕಿ, ಚಪ್ಪಲಿ, ಅಂಗಿ, ಎಣ್ಣೆ ರೇಟ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಆದ್ರೆ 5 ಜನರ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯೂ 5000 ರೂ ಸಿಗಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಝೋಪಡಿ ಸೋರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ." ಎಂದಳು. ನಾವು ಈ ಆಗಕ್ಕೆ ಇನ್ನೆರಡಾದರೂ ರೈಲು ಬೇಕು ಎಂದು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೇಶದ ಮಹಾನಗರಗಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇದೆ.

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗನವಾಡಿ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಿದ್ದೆವು. ತೋಟ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ನೂರಾರು ಕೃಷಿಕೂಲಿಕಾರ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕರು. ಹಾಗೇ ಮಾತಿಗೆ ತೊಡಗಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಅವರಿಗೂ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಗಂಡಾಳಿಗೂ ಕೂಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಸುಮಾರು 150 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಮಾಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ, ಪೌರ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಇದೇ ತೆರನಾದ ಕೂಲಿ ವಂಚನೆ ಕಣ್ಣೆದುರು ಬಂತು.

ಮೊನ್ನೆಮೊನ್ನೆಯಷ್ಟೇ ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಲಾತ್ಕಾರ ಪ್ರಕರಣ ನಡೆಯಿತು. ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಯಿತು. ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ 6 ತಿಂಗಳೂ ಕಳೆದಿಲ್ಲ,

ಪುಟ 11 ಕ್ಕೆ

ಅತಿಥಿ ಅಂಕಣ

ಪ್ರೊ. ವಿ.ಎನ್.ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ

ಧರ್ಮ-ದೇವರ ನಂಬಿಕೆ ಯಾಕೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿದೆ?

ತುಂಬಾ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ದೇವರ ಉಗಮ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಾದರೆ ತಾರತಮ್ಯಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದೇವರು-ಧರ್ಮಗಳು ಸಾವಿನ ಭಯ, ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸುಭದ್ರತೆಯ ಕುರಿತಾದ ಆತಂಕ, ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬಯಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹಿಂದಿರಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಮುಗ್ಧ ಕುತೂಹಲ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿವೆ.

'ಸಂಕಟ ಬಂದಾಗ ವೆಂಕಟರಮಣ' ಎಂಬುದು ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಜನಪ್ರಿಯ ಗಾದೆ. ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುವಂಥ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭ, ಅಪಾಯ, ಆತಂಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಕಟ ಅಥವಾ ಸಂಕಷ್ಟವೆಂದು ಕರೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಭಯದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಅಪರಿಚಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗಾಲಾದ ಪ್ರಯಾಣಿಕನ ವರೆಗೆ, ಶ್ರೀಮಂತರು, ಬಡವರು ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ 'ಈಗೇನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂಬಂಥ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಸಂಕಷ್ಟದ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳು. ಅವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ಸಾಲದಾದಾಗ, ಬೇರೆ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿರತೆಯ ಕೊರತೆಯಾದಾಗ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿ.

ವಿಶ್ವದ ಜನರನ್ನು 'ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವವರು' ಮತ್ತು 'ದೇವರನ್ನು ನಂಬದವರು' ಎಂದು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿದರೆ ನಂಬುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ದೊಡ್ಡದು ಎಂಬುದು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ನಂಬದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಅಂಥವರನ್ನು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಕರಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಾದ ರೀತಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಿಂಸಿಸಿ ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವಂತೆ ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವುದು, ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಕೊಲ್ಲುವುದು ವಿಶ್ವದ ಚರಿತ್ರೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಂಡುಬರುವ ವಿದ್ಯಮಾನ. ಶಿಲ್ಪಸೌಂದರ್ಯದ ಪೂಜಾಸ್ಥಾನ, ಭವ್ಯವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂದಿರಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದ, ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮೀಯ ಆಳುವ ವರ್ಗಗಳ, ಹಣವಂತರ ಮುಖ್ಯ ಕಾಳಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆ, ಬಲಿ, ಪೂಜೆ, ಹಬ್ಬ, ಉತ್ಸವ ಮುಂತಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸಾಮುದಾಯಿಕವಾಗಿದ್ದಾಗ ತಮ್ಮ 'ತನು ಮನ ಧನ'ಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಬಡವರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದು ಸಹಜ.

ತುಂಬಾ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ದೇವರ ಉಗಮ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಾದರೆ ತಾರತಮ್ಯಯುಕ್ತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದೇವರು-ಧರ್ಮಗಳು ಸಾವಿನ ಭಯ, ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸುಭದ್ರತೆಯ ಕುರಿತಾದ ಆತಂಕ, ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬಯಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹಿಂದಿರಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಮುಗ್ಧ ಕುತೂಹಲ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವವರು ಮತ್ತು ನಂಬದವರ ನಡುವಿನ ಸಮಾನ ಅಂಶವಾಗಿವೆ. ಅವನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿಸಿ ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ತಂದರೆ ವೈಚಾರಿಕತೆ. ಅದನ್ನು ಗೌಣವಾಗಿಸಿ ಮೊದಲ ಮೂರು ಅಂಶಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದರೆ ನಂಬಿಕೆ. ಹೀಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವೈಚಾರಿಕತೆಗಳು ಒಂದೇ ಮೂಲದಿಂದ ಕವಲೊಡೆದ ಅಂಶಗಳು.

ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕಿಂತಾ ಮೊದಲು ಮತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಮಗುವಿನ ರಕ್ಷಕರು. ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಸದಾ ಅದರ ಒಳಿತನ್ನು ಬಯಸುವವರು. ಮಗುವಿಗೆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಬಲಗಳಲ್ಲಿ ಅಸೀಮ ನಂಬಿಕೆ. ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಂಬಿಕಸ್ಥರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಒದಗಿಸುವ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಪೋಷಣೆ ಮಗುವಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸುಭದ್ರತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಭಯ, ಆತಂಕ, ಅಭದ್ರತೆಗಳು ಎದುರಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರ ಕಡೆ ಧಾವಿಸುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅವರ ಸಮಾನರಾದ ಗುರು-ಹಿರಿಯರು ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಬೆಳೆದ ವಯಸ್ಕರಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ದೇವರು ತುಂಬುತ್ತಾನೆ/ಳೆ. ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರೆಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುವ ಮನುಷ್ಯರು ಬೆಳೆದಮೇಲೆ ಅಂಥದೇ ಅಸಹಾಯಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿದಾಗ, ವಯಸ್ಕರಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವ ಬದಲು ಹತಾಶರಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಮಗುವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ, ತಾಯಿ-ತಂದೆ, ಗುರು-ಹಿರಿಯರ ಸೂಪರ್ ರೂಪವಾದ ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮನುಷ್ಯನ ಆದಿಮ ಜೀವನದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಡಿಜಿಟಲ್ ಯುಗದಲ್ಲೂ ಏಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದಿರುವ ದೇವರ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯ ಕ್ರಮ.

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವವರು ವಯಸ್ಕರಾಗಿ ಎದುರಿಸುವ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಯಾಕೆ ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಆರ್ತ ಮಗು ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರ ಸಹಾಯ ಬೇಡುವುದು ಪ್ರಾಣಿ ಸಹಜವಾದದ್ದು. ಬೆಳೆದಮೇಲೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಾದಾಗ ತಾನು ಪಡೆದಿರುವ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಂತ ಬಲದಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಪಡೆಯಲು ಯತ್ನಿಸುವುದು, ಸಮಾಜದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು, ಸಮಾಜ ಜೀವಿಯಾಗಿ, ಸಂಘಟಿತ ಸಮಾಜ ಕೊಡಮಾಡುವ ಪರಿಹಾರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು ಮಾನವಸಹಜವಾದದ್ದು. ವಯಸ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಸಹ ಅಪಾಯ ಒದಗಿದಾಗ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯ ಕಡೆ ಧಾವಿಸುವ ಬದಲು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ತಾವೇ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತವೆ. ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗುಂಪಿನತ್ತ ಧಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಗುಂಪಿನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ನಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಅವಕ್ಕೆ ಯಾವ ದೇವರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವು ಯಾವ ದೇವರಿಗೂ ಮೊರೆ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ.

ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಬುದ್ಧರೂ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲು, ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು, ವಾಸ್ತವತೆ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ ವೈಚಾರಿಕತೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಹಸಿವಾದರೆ ಊಟಮಾಡಬೇಕು, ನೀರಡಿಕೆಯಾದರೆ ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು. ನಿದ್ದೆ ಬಂದರೆ ಮಲಗಬೇಕು, ಚಳಿಯಾದರೆ ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದರೆ ಔಷಧೋಪಚಾರ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹಣ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಬುದ್ಧರೂ ವಿಚಾರವಂತರೆ. ಅಳುವುದರಿಂದ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಗೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಹಸಿವನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವ ಆಸ್ತಿಕ ಜನರು ನಂಬದ ಜನರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ 'ವಿಚಾರವಾದಿ'ಗಳೆಂದು ಹೀಗೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರದ ಅಭಾವದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವವರು, ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವವರು ಒಂದೊ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಮಗುವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹಸಿವಾದರೆ, ನಿದ್ದೆ ಬಂದರೆ, ಹಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಎಳೆಯರು 'ಅಮ್ಮಾ ನನಗೆ ಊಟ ಹಾಕು', 'ಅಪ್ಪಾ ಇವನು ನನಗೆ ಹೊಡೆದ' ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುವಂತೆ, 'ದೇವರೇ ನನಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡು', ದೇವರೇ ಇವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸು ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡುವ, 'ದೇವರೇ ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಿದೆ? ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುವ 'ಬೆಳೆದವರು' ಸಂಕಷ್ಟದ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಾಯಿ-ತಂದೆ-ಗುರು-ಹಿರಿಯರ ಪ್ರತೀಕವಾದ ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುವ 'ಮಕ್ಕಳೆ'ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವೈಚಾರಿಕತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನ, ವಯಸ್ಸಿನ ಹಿರಿತನ, ಆವರೆಗೆ ದಕ್ಕಿದ ಲೋಕಾನುಭವ ಯಾವುದೂ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಾಗೆಂದು ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವ ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ವರ್ತನೆಯು ಅವರನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ ತಾಯಿ-ತಂದೆ, ಗುರು-ಹಿರಿಯರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ತಾರ್ಕಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಬರಿದಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ರಮದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳುವಾಗಲೇ ದೇವರನ್ನು ನೆನೆಯುವುದು, ಊಟ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು, ಮಲಗುವ ಮೊದಲು ಧೈರ್ಯಕೊಡುವ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು, ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ, ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ಸಂದರ್ಶನದ ಕಾಗದ-ಅಂಕಪಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ದಾಖಲೆಗಳಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು, ವಾಹನದ ಖರೀದಿ, ಪ್ರಯಾಣ, ಹುಟ್ಟು, ಮದುವೆ, ಬಡ್ತಿ, ನಿವೃತ್ತಿ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಭಯ, ಆತಂಕ, ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬಯಕೆಯ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥ ಜನರಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬೆಳೆದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅಥವಾ ಹದಿಹರೆಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದರೂ ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯ ಕಡೆ ವಾಲುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇದೆಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿದ್ದವರೂ ಕೆಲವು ಸಲ ವಿಚಾರ-ನಂಬಿಕೆಗಳ ತಾಕಲಾಟದಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡುವುದು ಯಾಕೆ?

ಎಲ್ಲರೂ ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅನುಭವವನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಸಂದೇಹ, ಪ್ರತಿರೋಧ ಮುಂತಾದ ತಾರ್ಕಿಕ-ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ವೈಚಾರಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯರು, ಗುರು-ಹಿರಿಯರ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ-ಬೆಳೆದರೆ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮಗುವಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂಥವರು ಉಳಿದಂತೆ ಎಷ್ಟೇ ವೈಚಾರಿಕರಾದರೂ, ಬೆಳೆದ ಮೇಲೂ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹದಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದರೂ ಅವರ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಂಬಿಕೆ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ. ಯುವಕರಾಗಿದ್ದಾಗ ನಾಸ್ತಿರಾಗಿದ್ದು ನಡುವಯಸ್ಸು ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ 'ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ನಂಬಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಅರ್ಥವಿದೆ', 'ನಮ್ಮ ಹಿತವನ್ನು ಬಯಸುವ ಅವರು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿರಲಾರರು', 'ಯಾವುದೋ ಅಲೌಕಿಕ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ' ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆಸ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವರು ವಿರಳರೇನಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ, ಅಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವವರು ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಆಸ್ತಿಕ ಆವರಣದಲ್ಲೆ ಬೆಳೆದರೂ ವೈಚಾರಿಕತೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಸ್ತಿಕರಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಎಷ್ಟೋ ಮಹಿಳೆಯರು, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಆವರಣದ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದಾಗಿ, ಆಸ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ನಟಿಸುವುದು ಎಲ್ಲರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ವೃತ್ತಿ ಸಂಬಂಧಿ ಅಗತ್ಯಗಳಿಂದಾಗಿ ವೈಚಾರಿಕ ನೆಲೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ದಾರ್ಶನಿಕರು, ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರವಂತರೂ, ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರೂ ಆಗಿರುವುದು ವಿಶೇಷವೇನಲ್ಲ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಇಂಥವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾಕಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿದೆ.

ತಾಯಿ-ತಂದೆ, ಗುರು ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರಾದರೂ, ಅಥವಾ ಎಲ್ಲರೂ ವೈಚಾರಿಕ ನೆಲೆಯವರೇ ಆಗಿದ್ದಾಗ, ನಂಬಿಕೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮಗು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ವೈಚಾರಿಕ ನೆಲೆಯ ಅನುಭವ ಗಟ್ಟಿಯಾದಂತೆ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವ ಜನರೇ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅಂಥ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಆಕೆಯ ಭಾವನೆ, ನಂಬಿಕೆ, ಭಯ, ಆತಂಕ, ಸಂತೋಷ, ವಿಚಾರ, ನೆಮ್ಮದಿಗಳ ಬಯಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮೆದುಳಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಭಾಗವನ್ನಾಗಿಸಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಮಗುವಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬದ ಇತರರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ದೇವರ ನಂಬಿಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ, ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದರೆ ಮಗುವಿಗೆ ಸಹಜವಾಗೇ ಅದು ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆಸ್ತಿಕ ತಾಯಿಯಿಂದ ಕೃಷ್ಣನ ಕತೆ ಕೇಳುವ ಮಗು,'ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಾಗಿದ್ದರೂ ಕದಿಯುತ್ತಿದ್ದನೆ?' ಎಂಬಂಥ ವೈಚಾರಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು 'ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಬಾರದು, ದೇವರು ಸಿಟ್ಟಾಗುತ್ತಾನೆ' ಎಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲೆ ದಮನ ಮಾಡುವುದು, ನಕ್ಕು ಹಾರಿಕೆಯ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು ಆಸ್ತಿಕ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ. 'ದೇವರ ಶ್ಲೋಕ ಹೇಳಿದರೆ ಚಾಕಲೇಟ್ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂಬಂಥ ಬಹುಮಾನ, 'ದೇವರ

ಪುಟ 10 ಕ್ಕೆ

LzÀÄgÁdåUÀ¼À ZÀÄ£ÁªÀuÉUÀ¼ÀvÀÛ

ಅಸ್ಸಾಂ, ಕೇರಳ, ಪುದುಚೇರಿ, ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ ವಿಧಾನಸಭೆಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಘೋಷಣೆಯಾಗಿವೆ. ಎಪ್ರಿಲ್ 4ರಂದು ಆರಂಭವಾಗುವ ಈ ಪಂಚ ರಾಜ್ಯಗಳ ಚುನಾವಣೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮೇ 16ರ ವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಲಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಪ್ರದೇಶ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶ ಮೇ 19ರಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿದೆ. ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವ ಈ ಐದೂ ಕಡೆ ಯಾರು ಸರಕಾರ ರಚಿಸಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕಷ್ಟೆ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯದ ಮುಂದಿನ ಹಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಅದು ಬೀರಲಿರುವ ಪರಿಣಾಮದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ.

ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಬಹುಮತ ಹೊಂದಿರುವ ಬಿಜೆಪಿ ಮೈತ್ರಿಕೂಟಕ್ಕೆ ಅದೇ ಕಾವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಜಾರ್ಖಂಡ್ ಮತ್ತು ಹರ್ಯಾಣ ವಿಧಾನಸಭೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೆಲುವು ಸಾಧಿಸಿದ ಬಿಜೆಪಿ ಅದರ ನಂತರ ತನ್ನ ಬೆಂಬಲದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. 2015ರಲ್ಲಿ ಅದು ದೆಹಲಿ ಮತ್ತು ಬಿಹಾರ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಲುಂಡಿತು. ಈ ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಲೋಕಸಭೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಜೆಪಿ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಮೋದಿಯ ಅಬ್ಬರದ ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಭ್ರಮನಿರಸನ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಿಹಾರದ ಚುನಾವಣೆ ಫಲಿತಾಂಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿತು.

ಇದೀಗ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆಯಲಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ಸಾಂ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಜೆಪಿ ದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿಯೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಸ್ಸಾಂನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧನೆ ತೋರುವ ಜತೆಯಲ್ಲೇ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಾನೊಂದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಶಕ್ತಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅದು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸುಲಭದ ಮಾತಲ್ಲ. ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಲ ಮತ್ತು ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಲೋಕಸಭೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಜೆಪಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಶೇಕಡಾ 17 ಮತ್ತು ಶೇಕಡಾ 10.3 ಮತಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿತ್ತು. ಅದಾದ ನಂತರ, ತೃಣಮೂಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ (ಟಿಎಂಸಿ)ಗೆ ಬಿಜೆಪಿ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಲಿದೆ ಎಂಬ ಅತಿಯಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲಾಗಿತ್ತಾದರೂ ಮತ್ತು ಕೋಮು ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಬಿಜೆಪಿಯ ಬೆಂಬಲ ಕುಸಿದಿದೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ ಮತಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಲೋಕಸಭೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಜೆಪಿ ಗಳಿಸಿದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವಿರೋಧಿ ಮತಗಳು ಈ ಬಾರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನೇತೃತ್ವದ ಯುಡಿಎಫ್ ಸೋಲಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೋದಿ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಗಳು ತಂದಿಕ್ಕಿದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಕೇರಳ ಜನರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಕೋಮುವಾದದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸುವ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಗುಂಪುಗಳ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಬಿಜೆಪಿ ಹುನ್ನಾರವನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಮೋದಿ ಸರಕಾರದ 22 ತಿಂಗಳ ಸಾಧನೆಯ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಲಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಲೋಕಸಭೆ ಚುನಾವಣೆಗಾಗಿ ಬಿಜೆಪಿ ಅನೇಕ ಪಕ್ಷಗಳ ಒಂದು ಕೂಟವನ್ನು ರಚಿಸಿತ್ತು. ಡಿಎಂಡಿಕೆ, ಪಿಎಂಕೆ ಮತ್ತು ಎಂಡಿಎಂಕೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಆ ಕೂಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಹುತೇಕ ಪಕ್ಷಗಳು ಬಿಜೆಪಿ ಸಖ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದಿರುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ತೋರೀತು ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಹಗಲುಗನಸು ಅಷ್ಟೇ.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಂದೆಯೂ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಿದೆ. ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವ ಮೂರು ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪೈಕಿ ಎರಡರಲ್ಲಿ –ಅಸ್ಸಾಂ ಮತ್ತು ಕೇರಳ– ಅದು ಸರಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವುದು ಅದರ ಮೂರನೇ ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ. ಅದರ ಇತರ ಸರಕಾರಗಳಿರುವುದು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಗಳಾದ ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ, ಉತ್ತರಾಖಂಡ್, ಮಣಿಪುರ ಮತ್ತು ಮಿಜೋರಂನಲ್ಲಿ. ಕೇರಳದ ಓಮನ್ ಚಾಂಡಿ ನೇತೃತ್ವದ ಸರಕಾರ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ಅಕ್ರಮಗಳು, ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಲ್ಲಿ ಹೀನಾಯ ವೈಫಲ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೆಸರು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದೆ. ಈ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಮರ್ಮಾಘಾತ ನೀಡಲು ಸಮರ್ಥ ವಾಗಿರುವ ಎಡ–ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ರಂಗ (ಎಲ್‌ಡಿಎಫ್) ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೊಸ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಸಜ್ಜಾಗಿದೆ. ಅಸ್ಸಾಂನ ಗೊಗೊಯ್ ಸರಕಾರ ಆಂತರಿಕ ಕಚ್ಚಾಟದಿಂದ ಜರ್ಝರಿತವಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಾಯಕರು ಬಿಜೆಪಿಗೆ ಪಕ್ಷಾಂತರ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಕಾರದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ಬೋಡೋ ಪಕ್ಷ ಈಗ ಬಿಜೆಪಿಯ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಸಿಪಿಐ (ಎಂ) ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವ ರಾಜಕೀಯ–ಕಾರ್ಯತಂತ್ರಾತ್ಮಕ ಧೋರಣೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡು, ಪುದುಚೇರಿ ಮತ್ತು ಅಸ್ಸಾಂಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಚುನಾವಣಾ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪಕ್ಷದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಎಡ–ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಣಿನೆರೆಯಿಸಲು ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷವು ಅಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪಕ್ಷಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಪಿಐ (ಎಂ), ಸಿಪಿಐ, ಎಂಡಿಎಂಕೆ ಮತ್ತು ವಿಸಿಕೆ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ದ್ರಾವಿಡ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಜನತಾ ಕಲ್ಯಾಣ ರಂಗ (ಪೀಪಲ್ಸ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫ್ರಂಟ್) ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅಸ್ಸಾಂನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ಬಿಜೆಪಿ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಲು ಆರು ಎಡಪಕ್ಷಗಳು ಮೈತ್ರಿಕೂಟ ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ ಮತ್ತು ಕೇರಳದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸಿಪಿಐ (ಎಂ) ಮತ್ತು ಎಡಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದುದಾಗಿವೆ. ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ರಚಿಸುವುದಕ್ಕಷ್ಟೆ ಚುನಾವಣಾ ಸಂಘರ್ಷ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದು. ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀಣಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿದೀತೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಗೂಂಡಾಗಿರಿ ವಿರುದ್ಧದ ಎಡರಂಗವು ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಶ್ರಮದಾಯಕ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಮಮತಾ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ ನೇತೃತ್ವದ ಅತ್ಯಾಚಾರಿ ಸರಕಾರದ ದುರಾಡಳಿತದ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟವೂ ಆಗಿದೆ. ಟಿಎಂಸಿ ಮತ್ತು ಬಿಜೆಪಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳವನ್ನು ಒಂದು ಕೋಮುವಾದದ ಕುಲುಮೆಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ತಂದರೆ ಟಿಎಂಸಿಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಬಹುದು.

ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಎಲ್‌ಡಿಎಫ್ ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಜನಪರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಜೆಂಡಾವನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದೆ. ದುಡಿಯುವ ಜನತೆಯ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಜೀವನೋಪಾಯದ ರಕ್ಷಣೆ ಅದರ ಪ್ರಧಾನ ಕಾಳಜಿಯಾಗಿದೆ. ಯುಡಿಎಫ್ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ದುರಾಡಳಿತದ ವಿರುದ್ಧ ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಹೋರಾಟಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಫಲ ಸಿಗಲಿದೆ.

> ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವ ಈ ಐದೂ ಕಡೆ ಯಾರು ಸರಕಾರ ರಚಿಸಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕಷ್ಟೆ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯದ ಮುಂದಿನ ಹಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಅದು ಬೀರಲಿರುವ ಪರಿಣಾಮದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ.
>
> ಸಿಪಿಐ (ಎಂ) ಮತ್ತು ಎಡಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ ಮತ್ತು ಕೇರಳದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಈ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಿರ್ಣಾಯಕ ವಾದುದಾಗಿವೆ.
>
> ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ರಚಿಸುವುದಕ್ಕಷ್ಟೆ ಚುನಾವಣಾ ಸಂಘರ್ಷ ಸೀಮಿತ ವಾಗಿರದು.
>
> ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಎಲ್‌ಡಿಎಫ್ ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಜನಪರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಜೆಂಡಾವನ್ನು ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದೆ.

¥ÀæPÁ±ï PÁgÀmï

ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ಮಸೂದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಬಹುದು, ಅಡ್ಡಿಯೇನು ಮೋದಿಯವರೇ?

"ಸಾಂಕೇತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಜುಮ್ಲಾಗಳು ಸಾಕು, ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂಥ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಿ. ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ಮಸೂದೆ ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿರಲಿ. ಮತ್ತೆ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಸುಕಾದಂತೆ ಕಾಣುವ ನಿಮ್ಮ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯದ ಕನ್ನಡಕಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಉತ್ತಮ" ಎಂದು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ,

ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ದೇಶದ ಮಹಿಳಾ ಆಂದೋಲನದ ಹಿರಿಯ ಮುಖಂಡರೂ, ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಪೊಲಿಟ್‌ಬ್ಯುರೊ ಸದಸ್ಯರೂ ಆಗಿರುವ **ಬೃಂದಾ ಕಾರಟ್**:

'ಜನಶಕ್ತಿ'ಗಾಗಿ ಅನುವಾದ: ವಿಶ್ವ

ಮಾರ್ಚ್ 9, 2010ರಂದು ರಾಜ್ಯಸಭೆ ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಾಗ -ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೃಂದಾ ಕಾರಟ್ ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಷ್ಮಾ ಸ್ವರಾಜ್, ನಜ್ಮಾ ಹೆಪ್ತುಲ್ಲ ಅವರನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ಸಾಂಕೇತಿಕ ಕೆಲಸಗಳು ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಸಾಂಕೇತಿಕತೆಯ ನಡುವೆ ಬಲವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನವಾದ ಮಾರ್ಚ್ 8ರಂದು ಸಂಸತ್ತಿನ ಮಹಿಳಾ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಧಾನಿ ಮೋದಿ ಅವರ ಸಲಹೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಎರಡನೆಯ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟ ಸಾಂಕೇತಿಕತೆ ಅದು.

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮೋದಿಯವರೇ, ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದೀರಾ?. ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 141 ಆಯ್ದ ದೇಶಗಳ ಪೈಕಿ ಭಾರತ 103ನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 12 ಶೇಕಡಾ ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದು ಇದು ಜಾಗತಿಕ ಸರಾಸರಿಯಾದ ಶೇಕಡಾ 22.4ಕ್ಕಿಂತ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆಯಿದೆ. ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ಮಸೂದೆ ಕಳೆದ ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಾಕಿಯಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ತರುವ ಬದಲು ಅರೆಬೆಂದ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಮುಂದಿಡುವ ಮೂಲಕ ಅವಮಾನದ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಉಪ್ಪನ್ನು ಸವರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಭಾರೀ ನಾಟಕೀಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ನಡುವೆ, ರಾಜ್ಯಸಭೆಯು ಆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಮಾರ್ಚ್ 8ರಂದೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ನಿಗದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ವಿವಿಧ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿನ ಮಸೂದೆ–ವಿರೋಧಿಗಳು ಅನುಸರಿಸಿದ ಅಡೆತಡೆಯ ತಂತ್ರಗಳಿಂದಾಗಿ ಅದು 2010ರ ಮಾರ್ಚ್ 9ರಂದಷ್ಟೇ ಅಂಗೀಕರಿಸುವಂತಾಯಿತು.

ಮಸೂದೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯುಪಿಎ ಕೂಡ ಒಡೆದುಹೋಗಿತ್ತು. ಎಡಪಕ್ಷಗಳು ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ದೃಢವಾದ ನಿಲುವಿನ ಬೆಂಬಲ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳಾ ಆಂದೋಲನಗಳ ಅಪಾರ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಈ ವಿರೋಧವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಸದನವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಮುಂದೂಡಬೇಕೆಂದು ಹಠತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮಸೂದೆ ವಿರೋಧಿಗಳ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಲು ರಾಜ್ಯಸಭೆಯ ಸಭಾಪತಿ ಡಾ. ಹಮೀದ್ ಅನ್ಸಾರಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಮಸೂದೆ ವಿರೋಧಿಗಳು ಸದನದಲ್ಲಿ ಗದ್ದಲವೆಬ್ಬಿಸಿದವು. ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಹರಿದುಹಾಕಿದರು, ಟೇಬಲ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದರು... ಇನ್ನೂ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಕೃತ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಸದನದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸದನದಿಂದ ಹೊರಹಾಕುವಂತೆ ದೃಢ ನಿಲುವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಭಾಪತಿ ಮಾರ್ಷಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಆದೇಶಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೊರಹಾಕುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದು ನಮಗ್ಯಾರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸದನದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿಯಾದ ನಂತರ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಮಸೂದೆ ಅಂಗೀಕಾರವಾಯಿತು. ಅದು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅಪಾರ ಸಂತಸ ತಂದ ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ದಿನವಾಗಿತ್ತು.

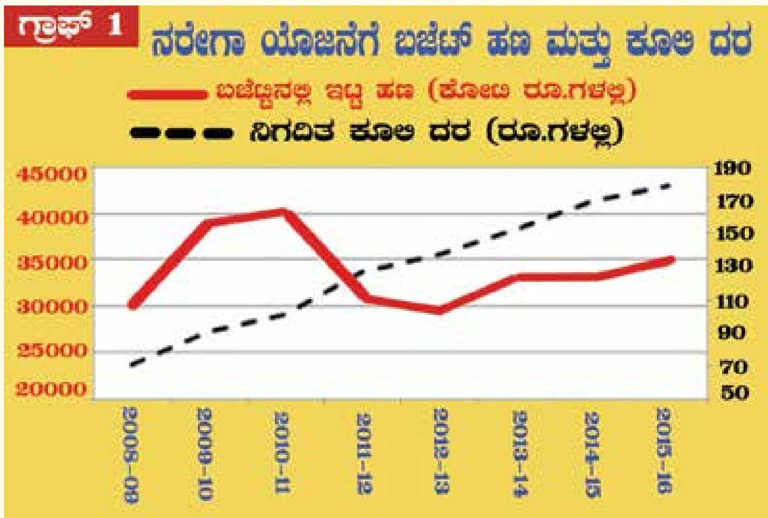
ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಇತ್ತು. ಯುಪಿಎ ಸರಕಾರದ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಅವರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿತ್ತು. 'ಸದನದ ಕಲಾಪ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು' ಸರಕಾರ ಖಾತರಿಪಡಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಲು ಬಿಡುವುದಾಗಿ ಆಗ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದ ಬಿಜೆಪಿ ಹೇಳಿತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವಕಾಶ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಸೂದೆಯು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗದೆ ತಣ್ಣಗೆ ಹೂತು ಹೋಯಿತು.

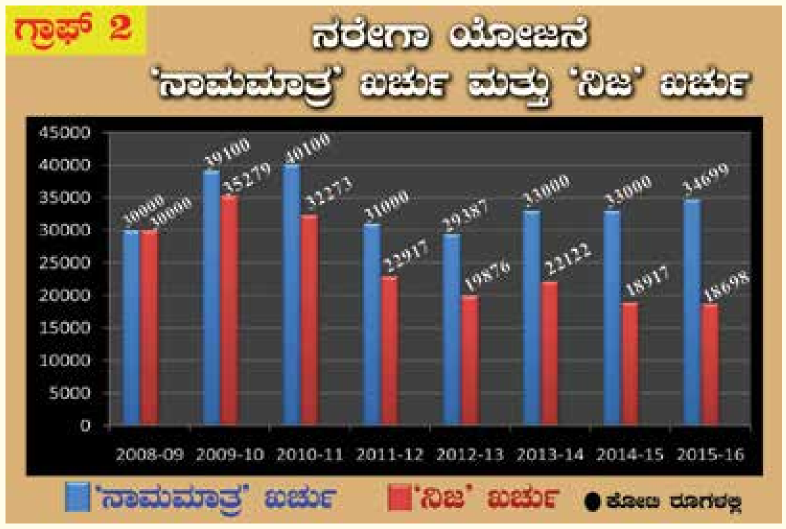
ಏನೇ ಇರಲಿ, ಸಂಸತ್ತಿನ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ರಾಜ್ಯಸಭೆ ಇನ್ನೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ, ರಾಜ್ಯಸಭೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಮಸೂದೆಯು ಜೀವಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಲೋಕಸಭೆ ಯಾವತ್ತು ಬೇಕಾದರೂ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಬಹುಮತ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಮಸೂದೆಯ ವಿರೋಧಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಗಣನೀಯವಾಗಿ

ಪುಟ 15 ಕ್ಕೆ

ನರೇಗಾ ಯೋಜನೆಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಹಣ 2009–10 ರ ನಂತರ ನಿಗದಿತ ಕೂಲಿ ದರದಷ್ಟು ಏರಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ನಡೆದಿದೆ.

ನರೇಗಾ ಯೋಜನೆಗೆ ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಹಣದುಬ್ಬರವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿಜವಾದ ಖರ್ಚುಗಳ ಅಂಕೆ–ಸಂಖ್ಯೆ ಗಮನಿಸಿದರೆ, 2014–15ರ ನಿಜ ಖರ್ಚು 2009–10 ರ ನಿಜ ಖರ್ಚಿನ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಇದು 2009–10 ರ ನಂತರ ಯುಪಿಎ–2 ಮತ್ತು ಎನ್.ಡಿ.ಎ. ಸರಕಾರದ ಆಡಳಿತದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸತತವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ.

ಗ್ರಾಫ್ 1 ಮತ್ತು 2 ನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ನರೇಗಾಕ್ಕೆ ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಹಣ ಕೂಲಿ ದರದ ಹೆಚ್ಚಳ ಅಥವಾ ಹಣದುಬ್ಬರ ಎರಡನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನರೇಗಾ ಬೇಡಿಕೆ ಆಧಾರಿತ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮೀಣ ಕೂಲಿಕಾರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಟ 100 ದಿನಗಳ ಕೆಲಸ ಪೂರೈಸುವ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನರೇಗಾದ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ ಜನಪ್ರಿಯತೆ, ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಬಜೆಟ್ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನರೇಗಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ, ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ನಾಮ್–ಕಾ–ವಾಸ್ತೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ನಿತ್ಯಾನಂದಸ್ವಾಮಿ

ದಶಕ ಪೂರೈಸಿದ ನರೇಗಾ : ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ದಕ್ಕಿದೆಷ್ಟು ?

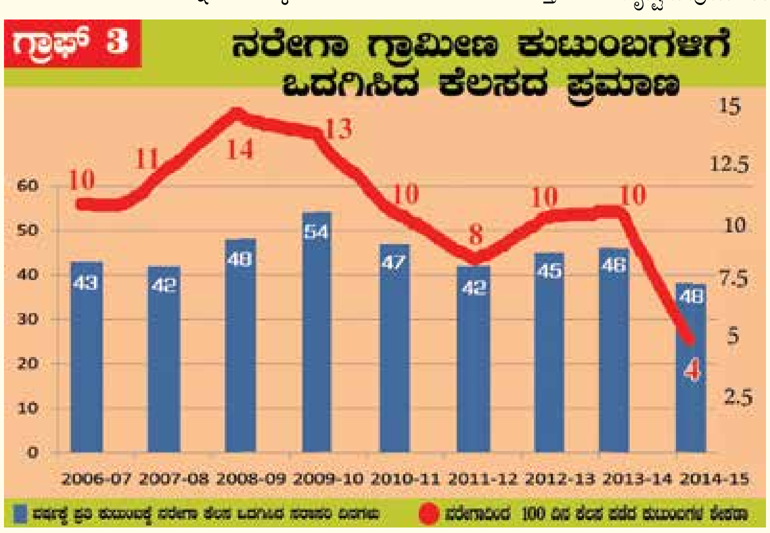
ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೂಲಿ ನೀಡಲು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸತಾಯಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮನನೊಂದ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ ಗೌರಿಬಿದನೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಡಿ.ಪಾಳ್ಯದ ರಾಮಾಂಜಿ (34) ಎಂಬ ಕೂಲಿಕಾರ್ಮಿಕ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಯತ್ನಿಸಿರುವುದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವರದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮೈ ಮೇಲೆ ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಸುರಿದು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಆತನಿಗೆ ಶೇ. 30 ರಷ್ಟು ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳಾಗಿದ್ದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ದಾಖಲಿಸ ಲಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಆತ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದ. ಕೂಲಿ ನೀಡುವಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಲವು ಬಾರಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿದರೂ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ನೆಪ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೂಲಿ ಹಣ ನೀಡದ ಕಾರಣ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. (ಪ್ರಜಾ ವಾಣಿ 03–03–2016)

ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಫೆಬ್ರವರಿ 2 ರಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ (ಓಖಇಉಂ – ನರೇಗಾ) ಬಂದಿತ್ತು. ಯೋಜನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಇತಿಮಿತಿಗಳ ನಡುವೆಯೂ, ಗ್ರಾಮೀಣ ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜನೆ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಖ್ಯಾತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾದ ಅರುಣ ರಾಯ್, ನಿಖಿಲ್ ಡೇ ಹಾಗೂ ಜಯತಿ ಘೋಷ್‌ರವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ದೇಶವೇ ಸಂಭ್ರಮಿಸಬೇಕಾದ ದಿನವಿದು. ಆದರೆ ಈ ದಿನದಂದೂ ನಿಗದಿತ ಅನುದಾನದ ಹಣವನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವುದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕನೊಬ್ಬ ಕೂಲಿ ಹಣ ಸಿಗದಂತಾಗಿ ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವುದು ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿ ಆಗಿದೆ.

2005 ರ ಕಾಯ್ದೆ :

ಸಂಸತ್ತಿನ ಉಭಯ ಸದನಗಳಲ್ಲಿ ಎಡಪಕ್ಷಗಳ ತೀವ್ರ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲದಿಂದಾಗಿ ಅಂದಿನ ಯುಪಿಎ ಸರ್ಕಾರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿತು. 2005 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 7 ರಂದು ಅದರ ಅಧಿಸೂಚನೆ ಹೊರಡಿಸಲಾಯಿತು. 2006 ಫೆಬ್ರವರಿ 2 ರಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ದೇಶದ 200 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಬಳಿಕ ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಮರುನಾಮಕರಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು. 2008 ಏಪ್ರಿಲ್ 1 ರಂದು ಅದು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ಜಾಬ್ ಕಾರ್ಡ್ ಹೊಂದಿರುವ, ಅಕುಶಲ ಕೆಲಸ ಬಯಸುವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಕುಟುಂಬದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಿಗೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 100 ದಿನಗಳ ಉದ್ಯೋಗ ಒದಗಿಸುವುದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇದು 'ಬೇಡಿಕೆ' ಆಧಾರಿತ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇತರ 'ನೀಡಿಕೆ' ಆಧಾರಿತ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ನಿಗದಿತ ಗುಣ ಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಯೋಜನೆಯ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.

ಕೆಲಸ ಕೇಳಿದ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ನರೇಗಾ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟ 100 ದಿನಗಳ ಬದಲು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸರಾಸರಿ 50ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ದಿನಗಳ

ಇದುವರೆಗೆ ಯೋಜನೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 3.12 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸರಾಸರಿ 4 ಕೋಟಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆರಂಭದ ದಿನದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಸುಮಾರು 1970 ಕೋಟಿ ಮಾನವ ದಿನಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಲಾಭ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸರಾಸರಿ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಿಣ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಇದು ಜೀವನಾಧಾರವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ.ಜಾ. ಮತ್ತು ಪ.ಪಂ.ಗಳ ಪಾಲು 40% ಯೋಜನೆಯ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದವರು ಮಹಿಳೆಯರು. ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ 55% ರಿಂದ 60% ರಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಾರರು ಮಹಿಳೆಯರು.

ಈ ಯೋಜನೆಯ ಲಾಭ ಪಡೆದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಬಡತನ ನಿವಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದೆ ಎಂದು ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮೀಕ್ಷೆಯೊಂದು ಅಂದಾಜುಮಾಡಿದೆ. ದಲಿತ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶೇ. 38 ಮತ್ತು ಶೇ. 28 ರಷ್ಟು ಬಡತನ ನಿವಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ನರೇಗಾ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಕೂಲಿ ದರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹ ನರೇಗಾ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದೆ.

ಕಳೆದ 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನರೇಗಾದಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆಯಷ್ಟೇ ವೈಫಲ್ಯಗಳೂ ಕಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಬೇಡಿಕೆಯಿಟ್ಟ ಸುಮಾರು ಶೇ. 70 ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇಡಿಕೆ ಪೂರೈಸಿದ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೂ ಆಶ್ವಾಸನೆಯ 100 ದಿನಗಳ ಬದಲು ಸರಾಸರಿ 45 ದಿನಗಳ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಲು ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸರಾಸರಿ ಶೇ. 10 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ 100 ದಿನಗಳ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಈಡೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೂಲಿಯನ್ನು 15 ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನರೇಗಾ ಕಾನೂನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ (2014–15) ಶೇ. 72 ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಕೂಲಿಯನ್ನು 15 ದಿನಗಳ ನಂತರವೇ ಪಡೆದವು ಅದೇ ರೀತಿ ನರೇಗಾ ಯೋಜನೆಯಿಡಿ ಬೇಡಿಕೆ ಇಟ್ಟ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಭತ್ಯೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲೂ ಜಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಬಿಜೆಪಿ–ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಿತ್ತಾಟ :

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆಗೆ 10 ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಸಂಭ್ರಮವು ಬಿಜೆಪಿ ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನಡುವಿನ ಕಿತ್ತಾಟಕ್ಕೆ ಹೊಸ ವೇದಿಕೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸೋಜಿಗವಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನೇತೃತ್ವದ ಯುಪಿಎ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅರೆಬರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತ್ತು. ಎಡಪಕ್ಷಗಳು ನೀಡಿದ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಅದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇದೊಂದು ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಸರಿಯಾದ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದು ಎಡಪಕ್ಷಗಳು ಯೋಜನೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಅದರ ಜಾರಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದವು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಯುಪಿಎ ಸರ್ಕಾರ ಎರಡನೇ ಅವಧಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಡಪಕ್ಷಗಳ ಬಲ ಕುಗ್ಗಿತ್ತು. ಯೋಜನೆಯ ಸಮರ್ಪಕ ಜಾರಿಗಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿ ಯುಪಿಎ ಸರ್ಕಾರ ಗ್ರಾಮೀಣ ಶ್ರೀಮಂತರ, ಉದಾರೀಕರಣದ ಪರವಾದ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಪೋರೇಟ್ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಅಪಪ್ರಚಾರಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು, ಯೋಜನೆಯ ಮಹತ್ವದ ಕುರಿತು ಇದ್ದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅನುದಾನವನ್ನು ಕಡಿತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರಲಾಯಿತು. ಸೋರಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಮುಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಬಯಸುವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗದಂತಾಗಿ, ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ

ಪುಟ 10 ಕ್ಕೆ

ವಿಧಾನ ಸೌಧ ಚಲೋ : ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರಮುಖಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಈಡೇರಿಕೆಗಾಗಿ

ಮಾರ್ಚ್ 11 ರಂದು ಸಿಐಟಿಯು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದ 'ವಿದಾನ ಸೌಧ ಚಲೋ' ಭಾಗವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ ಸಾವಿರಾರು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮೆರವಣಿಗೆ ರೈಲ್ವೇ ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ಹೊರಟು ಫ್ರೀಡಂ ಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿತು. ನೆರೆದಿದ್ದ ಸಾವಿರಾರು ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಕೆ.ಎನ್.ಉಮೇಶ್, ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಸುಂದರಂ, ಮಹಾಂತೇಶ್,ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ, ವಿ ಪಿ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಮಹೇಶ್ ಪತ್ತಾರ್ ಮುಂತಾದ ಸಿಐಟಿಯು ನಾಯಕರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಗಳ ಕಾರ್ಮಿಕ ವಿರೋಧಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು, ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಬಜೆಟ್–ಪೂರ್ವ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಮಘಗಳ ಜತೆಗೆ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸದಿರುವುದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದರು. ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಿವಿಧ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ವಿಭಾಗಗಳ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಮನವಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಚಿವ ಪರಮೇಶ್ವರ ನಾಯಕ್ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಚಿವ ಪರಮೇಶ್ವರ ನಾಯಕ್ ರೊಂದಿಗೆ ಸಿಐಟಿಯು ನಾಯಕರ ಮಂಡಳಿಯೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಚರ್ಚಿಸಿತು.

ಮನವಿ ಪತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

2014ರ ಜನವರಿ 20ರಂದು ಸಿಐಟಿಯು ನಡೆಸಿದ ವಿಧಾನಸೌಧ ಚಲೋ ನಂತರ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗದ ಪ್ರಮುಖ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಕುರಿತು ಕ್ರಮವಹಿಸುವ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೂ ಈಡೇರಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಚಿವರಾದ ಪಿ.ಟಿ.ಪರಮೇಶ್ವರ ನಾಯ್ಕ್‌ರವರು ನಂತರದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇನ್ನೂ ತೀವ್ರಗೊಂಡಿವೆ.

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಬಜೆಟ್ ಪೂರ್ವ ಇಲಾಖಾವಾರು ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾಯ ಜನವಿಭಾಗದ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮತ್ತು ತಜ್ಞರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ–ರೆ ರಾಜ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿದಂತೆ ಇಂತಹ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸದೇ ಇರುವುದು ವಿಷಾಧದ ಸಂಗತಿ.

ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನ (ಐಎಲ್‌ಸಿ) ಇರುವಂತೆ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನ, ತ್ರಿಪಕ್ಷೀಯ ಉನ್ನತ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೂ, ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದೆ. ಅದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪಕ್ಷೀಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

2008 ರಿಂದ ಸಿಐಟಿಯು 15,000 ರೂ ಕನಿಷ್ಠ ಕೂಲಿಯೂ ಜಾರಿಗಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರಕಾರ–ಮಾಲೀಕರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕನಿಷ್ಟ ವೇತನ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ರೂ.10,010/– ವಲಯ 1ರಲ್ಲಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಸಿಐಟಿಯು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಉದ್ಯೋಗಗಳ ಕಾರ್ಮಿಕರಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಂತಿಮ

ಅಧಿಸೂಚನೆ ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 24 ಉದ್ಯೋಗಳಿಗೆ ಕನಿಷ್ಟ ವೇತನವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಕರಡು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಾಲೀಕರ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಮಣಿದು ಅದನ್ನು ಅಧಿಸೂಚನೆಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿಲ್ಲ.

ಇಂದಿನ ದುಬಾರಿ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಚಳುವಳಿ ಮೂಲಕ ಕನಿಷ್ಟ ವೇತನ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಗಾಗಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಗತಿ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

2015 ರ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ದೇಶದ್ಯಾಂತ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಟ ವೇತನ ರೂ.15,000/– ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕಾರ್ಮಿಕ ಚಳವಳಿ ಆಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಇದೀಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಏಳನೇ ವೇತನ ಆಯೋಗ ನೀಡಿರುವ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಅನ್ವಯವೇ ಕನಿಷ್ಟ ವೇತನ 18,000 ನಿಗದಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕನಿಷ್ಟ ವೇತನ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿ ಮಾಡಿರುವ ಶಿಫಾರಸ್ಸನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉಳಿದಂತೆ ಪ್ರಮುಖ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

- ಗುತ್ತಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕೆಲಸದ ಖಾಯಮಾತಿ ಆಗಬೇಕು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಮಾನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನವೇತನ ನೀಡಲು ಕ್ರಮವಹಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಂಘಗಳ ಮಾನ್ಯತೆಯ ಶಾಸನ ರೂಪಿಸಬೇಕು.
- ಅಧಿಸೂಚಿತ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ಮತ್ತು ಬೋನಸ್ ಕಾಯ್ದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು.
- ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಮಿಕ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ಮತ್ತು ವೇತನ ಪಾವತಿ ಕ್ಲೇಮ್ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಾಧಿಕಾರದ ಅಧಿಸೂಚನೆ ಹೊರಡಿಸಬೇಕು.
- ಹಮಾಲಿ ಹಾಗೂ ಆಟೋ ಮತ್ತು ಮನೆಕೆಲಸ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಸಂಘಟಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯ ನಿಧಿ ಮತ್ತು ಪಿಂಚಣಿ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕೂಲಿ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯಾಗಬೇಕು.
- ಮನೆ ನಿವೇಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು. ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಡಳಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಭದ್ರತೆ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಗತ್ಯ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀಡಬೇಕು.
- ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಆಫ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ (ನವೋದ್ಯಮ) ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ನೀಡುವ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಬಾರದು.
- ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನುಗಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಜಾರಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ಕ್ರಮವಹಿಸಬೇಕು. ಸರಕಾರದ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಇರುವ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲೂ ಕಾರ್ಮಿಕ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತತ್ಸಂಭದಿತ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು
- ವೇತನ ಪಾವತಿ ಕಾಯ್ದೆಯಡಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಬಾಯ್ಲರ್‌ಗಳ ನಿರ್ದೇಶನಾಯದಿಂದ ಹೂಡಲಾಗಿರುವ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಹಾಜರಾಗದ ಮಾಲೀಕರ ವಿರುದ್ಧ ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಸಮನ್ಸ್ ಮತ್ತು ವಾರೆಂಟ್‌ಗಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಜಾರಿಗೆ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆ ಕ್ರಮವಹಿಸಲು ಆದೇಶಿಸಬೇಕು.
- ಬೀಡಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪರ್ಯಾಯ ಉದ್ಯೋಗ ನೀಡದೆ ಬೀದಿಗೆ ತಳ್ಳುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು ಮತ್ತು ತಂಬಾಕು ನಿಷಿದ್ಧ ಕಾಯ್ದೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಕಳೆದು ಕೊಂಡವರಿಗೆ 2 ಲಕ್ಷ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು. 1,000 ಬೀಡಿಗೆ 300ರೂ ಕೂಲಿ, ಪಿ.ಎಫ್ ಮತ್ತು ಮಾಸಿಕ ಪಿಂಚಣಿ 3,000 ರೂ ಕೊಡಬೇಕು.
- ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ 01.01.2016ರ ವೇತನ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ 4 ಸಾರಿಗೆ ನಿಗಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಜಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.
- ಫೆಬ್ರವರಿ–12, 2015 ರಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಅಂಗನವಾಡಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಸೇವಾವಧಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠಕೂಲಿಯನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸೇವಾ ಜೇಷ್ಠತೆ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕಿಯರ ನೇಮಕ ಆಗಬೇಕು.
- ಬಿಸಿಯೂಟ ನೌಕರರಿಗೆ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಕೂಲಿ ಮತ್ತು ಸೇವಾ ಭದ್ರತೆ ಕೊಡಬೇಕು.
- ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ನೌಕರರಿಗೆ 10.9.2014 ರಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದು ಕರವಸೂಲಿಗಾರ, ಗುಮಾಸ್ತ, ಕಿರುನೀರು ಸರಬರಾಜು ನೀರಗಂಟೆಗಳಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಬೇಕು. ಕಾರ್ಮಿಕ ಇಲಾಖೆ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿದ ವೇತನ, ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು.
- ಮುನ್ಸಿಪಲ್ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಬೇಡಿಕೆ ಈಡೇರಿಸಬೇಕು.
- ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಜಮಾಗೊಂಡಿರುವ ನಿಧಿ(ಸೆಸ್)ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಡ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಪೋಟೋಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮೂಲಕ ತಕ್ಷಣವೇ ಸಕಾಲ ಅಡಿ ಅರ್ಜಿ ಪಡೆದು ಗುರುತು ಚೀಟಿ ನೀಡಿ, ಬಾಕಿಯಿರುವ ಸವಲತ್ತುಗಳಾದ ವಿವಾಹ, ಪಿಂಚಣಿ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯದ ಹಣವನ್ನು ಷರತ್ತುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕು.
- ಸರ್ಕಾರ ನಿಗಧಿ ಪಡಿಸಿರುವ ಕನಿಷ್ಠ ದರಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳದ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳು ಆರ್.ಟಿ.ಎ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾನೂನನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿನೆ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಕಾಂಪಿಟೇಶನ್ ಆಕ್ಟ್‌ನನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿರುವ ದರಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವುದರಿಂದ ಕಾಂಪಿಟೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್–2002, ಸೆಕ್ಷನ್–3(1) ಮತ್ತು 3(2)(ಬಿ) ಸ್ಪಷ್ಟ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೊಂಡು ಆಟೋ ಚಾಲಕರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು.
- ಎಲ್ಲಾ ಆಶಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದನದ ಬದಲಾಗಿ ತಿಂಗಳ ವೇತನ ನೀಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು 45ನೇ ಐಎಲ್‌ಸಿ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ನೌಕರರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು.
- ವಜಾ ಮಾಡಿರುವ ಹೋರಾಟ ನಿರತ 108 ಅಂಬೂಲೆನ್ಸ್ ನೌಕರರನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರ ನ್ಯಾಯಬದ್ದ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಈಡೇರಿಸಬೇಕು.
- ವಿದ್ಯುತ್ ಕಂಪನಿಗಳು, ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಕಂದಾಯ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ, ಬಿಬಿಎಂಪಿ ಮತ್ತು ಬಿಎಸ್‌ಎನ್‌ಎಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ಹಾಗೂ ಹೊರಗುತ್ತಿಗೆ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನೌಕರರನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಬೇಕು. ತಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಸಮಾನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ವೇತನ ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ●

ನರೇಗಾ – ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ದಕ್ಕಿದೆಷ್ಟು......

ಪುಟ 8 ರಿಂದ

ಸರಿಯಾದ ಕೂಲಿ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಿಗದಂತಾಗಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬಡವರು ಯೋಜನೆಯಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುವಂತಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ 2014 ರ ಲೋಕಸಭಾ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಜನರು ಕಾಂಗ್ರೆಸನ್ನು ನಂಬದಂತಾದರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗೆ ಹೀನಾಯ ಸೋಲಾಯಿತು.

ಬಿಜೆಪಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಲ್ಲ. ಯುಪಿಎ ಆಡಳಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಂಡಿದ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬಿಜೆಪಿ ಟೀಕಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿತ್ತು, ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಪ್ರಧಾನಿ ಮೋದಿಯವರು ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆ ಯುಪಿಎ ಸರ್ಕಾರಗಳ ವೈಫಲ್ಯಗಳ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಜೀವಂತವಾಗಿಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಲೇವಡಿ ಮಾಡಿದರು, ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಲು ಯೋಜಿಸಿದ್ದರು, ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ರಾಜಾಸ್ತಾನದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ, ಬಿಜೆಪಿಯ ವಸುಂಧರ ರಾಜೆ ಸಿಂಧಿಯಾರವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು. ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೋದಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬಡವರಿಗೆ ದೊರೆತ, ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 100 ದಿನಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಏಕೈಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದರು. ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಒಟ್ಟು 660 ಜಿಲ್ಲೆಗಳ 6852 ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ 2500 ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಯೋಜನೆಯ ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ತೀವ್ರ ವಿರೋಧದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೋದಿ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಬಡವರ ವಿರೋಧಿ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ವರ್ಷದ ಹಿಂದಷ್ಟೇ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಟೀಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಜೆಪಿ ನೇತೃತ್ವದ ಎನ್‌ಡಿಎ ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಅದನ್ನು ಮುಕ್ತ ಕಂಠದಿಂದ ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಬಿಜೆಪಿ ಸರ್ಕಾರದ ರಾಗ ಬದಲಾವಣೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ತಂತ್ರವಾಗಿರಬಹುದು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಧನೆ ?

ರಾಜ್ಯದ 30 ಜಿಲ್ಲೆಗಳ 5631 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಟ್ಟು 57.23 ಲಕ್ಷ (ಅಂದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧದಷ್ಟು) ಕುಟುಂಬಗಳು ಜಾಬ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಯೋಜನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಂದಾವಣೆಯಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 12.10 ಲಕ್ಷ ಎಸ್.ಸಿ. ಕುಟುಂಬಗಳು, 6.06 ಲಕ್ಷ ಎಸ್.ಟಿ. ಕುಟುಂಬಗಳು ಮತ್ತು 12.77 ಲಕ್ಷ ಬಿಪಿಎಲ್ ಕುಟುಂಬಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಜಾಬ್ ಕಾರ್ಡುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 24 ಲಕ್ಷ. (ಅಂದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಕಾಲು ಭಾಗದಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು)

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು

ವರ್ಷ	ಒದಗಿಸಲಾದ ಒಟ್ಟು ಹಣ (ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳಲ್ಲಿ)	ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾದ ಮಾನವ ದಿನಗಳು (ಕೋಟಿಗಳಲ್ಲಿ)	ಕುಟುಂಬವಾರು ಸರಾಸರಿ ಮಾನವ ದಿನಗಳು
2006-07	341	2.22	41
2007-08	419	1.97	36
2008-09	668	2.88	32
2009-10	3039	20.04	57
2010-11	2956	10.98	49
2011-12	1956	7.01	42
2012-13	1789	6.21	46
2013-14	2193	7.18	50
2014-15	1955	4.33	40
2015-16	1144	4.53	45

100 ದಿನಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ

2012-13	2013-14	2014-15	2015-16
1,04,364	1,17,725	41,315	84,973

100 ದಿನಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನಗಣ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ 40 ರಿಂದ 50 ದಿನಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವೇ ಆಗಿದೆ. ಯೋಜನೆಯ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ಕೆಲಸಗಾರರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೂ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಜಾರಿಯಿಂದಾಗಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ದುಡಿಮೆಗಾರರ ಸಾಮೂಹಿಕ ಚೌಕಾಸಿಯ ಶಕ್ತಿ ಬಲಗೊಂಡಿದೆ. ಗ್ರಾಮಿಣ ಕೂಲಿ ದರಗಳು ಪ್ರಗತಿ ಕಂಡಿವೆ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವಿನ ವೇತನ ತಾರತಮ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯಾತನಾಮಯ ವಲಸೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದೆ. ಎಸ್.ಸಿ ಮತ್ತು ಎಸ್.ಟಿ. ಕುಟುಂಬಗಳ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅವರು ಜೀತದಾಳುಗಳಂತೆ ದುಡಿಯವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ವಿರೋಧವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಪರ ಉದಾರೀಕರಣದ ನೀತಿಗಳೇ ಕಾರಣ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕೃಷಿಯ ಹಿನ್ನಡೆಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನವೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಯೋಜನೆಯ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನೂ ಯೋಜನೆಯ ವಿರುದ್ಧದ ಟೀಕೆಗೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇತರ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿರುವ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಇವರಿಗೆ ಆಕ್ಷೇಪವಿಲ್ಲ.

ಮುಂದಿದೆ ಹೋರಾಟ!

ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೋರಾಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ, ತೆಲಂಗಾಣ, ಮಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಒಡಿಸ್ಸಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭೀಕರ ಬರ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 100 ದಿನಗಳ ಬದಲು 150 ದಿನಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಘೋಷಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬರಗಾಲದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಅನುದಾನಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ 5000 ಕೋಟಿ ರೂ. ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಅನುದಾನ ನೀಡುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಹಣಕಾಸು ಮಂತ್ರಿ ಅರುಣ್ ಜೇಟ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದರೂ (ಅದೇನು ಅವರ ಉಡುಗೊರೆ ಅಲ್ಲ) ಇದುವರೆಗೆ ಕೇವಲ 2000 ಕೋಟಿ ರೂ. ಮಾತ್ರ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು 'ಬಕಾಸುರನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅರೆಕಾಸಿನ ಮಜ್ಜಿಗೆ' ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಅಗತ್ಯ ಅನುದಾನವನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡದಿರುವುದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಫಲಾನುಭವಿಗಳು ಯೋಜನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಅವರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಯಾಗದ ಸುಮಾರು 40 ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಗಳಿವೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲು, ಬಜೆಟ್ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು, ಕೆಲಸ ಬಯಸುವವರಿಗೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ 250 ದಿನಗಳ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಲು, ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ಸರಿದೂಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಕನಿಷ್ಠ ದಿನಗೂಲಿಯನ್ನು ರೂ. 300 ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು, ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಲಾಗದ ದಿನಗಳಿಗೆ ಸರಳವಾಗಿ ಹಾಗೂ ತಪ್ಪದೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಭತ್ಯೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಫಲಾನುಭವಿಗಳ ಸಮರಶೀಲ ಹೋರಾಟಗಳು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಮೂಡಿಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ■

ಧರ್ಮ–ದೇವರ ನಂಬಿಕೆ ....

ಪುಟ 6 ರಿಂದ

ಭಜನೆ ಮಾಡದೆ ಊಟವಿಲ್ಲ' ಎಂಬಂಥ ಶಿಕ್ಷೆ ಬೆಳೆಯುವ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಆಸ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಹೇರುತ್ತವೆ. ಆಮೇಲೆ ಸಿಗುವ ವೈಚಾರಿಕ ಅನುಭವದಿಂದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಲ್ಲಿ ಅವರ ವೈಚಾರಿಕ ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ನಂಬಿಕೆ–ವೈಚಾರಿಕತೆಗಳ ತಾಕಲಾಟ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಇಬ್ಬಂದಿತನಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಥವರನ್ನು ನೈತಿಕ ದೂಷಣೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶ, ಸಲಹೆ, ಒತ್ತಾಯಗಳಿಂದ ಬದಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿಯಾಗಬಹುದು. ದ್ವೇಷ–ಅಸಹನೆಗಳು ತಲೆಹಾಕಬಹುದು. ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾಗೇ ಇರುವ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೆಯೋ ಕೆಡಿಸಲೆತ್ನಿಸಿದಾಗ ತೀವ್ರ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಜನರು ಹಿಂಸಾಚಾರಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದು ಇತರ ಕಾರಣಗಳ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೇ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದರಿಂದ. ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಧುರೀಣರು ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರ ಕಾಲಾಳುಗಳು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾದ ಇಂಥ ತೀವ್ರತರದ ನಂಬಿಕೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಕೊಡಲು–ತೆಗೆಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಹಲವು ಉಪಯೋಗಗಳಿವೆ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಸಾಮುದಾಯಿಕ ರಿಚುಯಲ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ದೊರೆಯುವ ಒಡನಾಟ(ಉತ್ಸವ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಊಟ),ಮನೋರಂಜನೆ (ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗುವ ಸಂಗೀತ, ನಾಟಕ, ಸಿನಿಮಾ), ; ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ಭಾವನೆ('ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ದೇವರಿದ್ದಾನೆ', 'ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆ ದೇವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ'); ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಮಾಧಾನ ('ಮೇಜಿನ ನಿರ್ಮಾಣದ ಹಿಂದೆ ಬಡಗಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಇರಲೇಬೇಕು') ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕವಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ಭೌತಿಕ ಲಾಭಗಳು (ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ದಾನ, ದಕ್ಷಿಣೆ, ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ವರಮಾನ) ದೇವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಚಿಂತಕರು, ದಾರ್ಶನಿಕರು, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆಯೆ/ಇದ್ದಾಳೆಯೆ? ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿವುದು ಬೌದ್ಧಿಕ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಜನರು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬದುಕಲು ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅಗತ್ಯವೆ? ಎಂಬುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ದೇವರಿರುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣಿ–ಪಕ್ಷಿ, ಮರ–ಗಿಡಗಳ ಬದುಕಿನ ರೀತಿಗಳಲ್ಲೇನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ನಡುವೆ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿಗಳಿಂದ ಬದುಕಲು ದೇವರ ಇರುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ಅಪ್ರಸ್ತುತ ಎಂದು ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅಂದರೆ ಬೌದ್ಧರಿಗೆ ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಾಂಖ್ಯ, ಯೋಗ, ನ್ಯಾಯ–ವೈಶೇಷಿಕ, ವೇದಾಂತ–ಮೀಮಾಂಸಕ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವವರಿಗೆ ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅವಲಂಬನೆಯಿಲ್ಲ. ಚಾರ್ವಾಕರು ದೇವರ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕರು, ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಇಹ–ಪರಗಳ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದೇವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಬೌದ್ಧಧರ್ಮವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ದರ್ಶನಗಳಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ವಸ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅದರ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಮಾಜವಾದದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾದ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ವಿಕಾಸಗೊಂಡ ಭೌತಿಕ ವಿಶೇಷ. ಇದರಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ತಾರತಮ್ಯಯುಕ್ತ, ಶೋಷಣಾಭರಿತ ಅನ್ಯಾಯಯುತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳದ ರಾಜಕೀಯದಿಂದಾಗಿ ಯಾತನೆಯ ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕುವ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ದೇವರು, ಧರ್ಮ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ ಮುಂತಾದುವೆಲ್ಲಾ ಹುಸಿ ನೆಮ್ಮದಿ, ಹುಸಿ ಬಿಡುಗಡೆ, ಹುಸಿ ನ್ಯಾಯದ, ಹುಸಿ ಸಮಾನತೆ–ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳ ಭ್ರಾಮಕ ಸಮಾಜದ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಕ್ರೂರ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮರೆಸುವ ಅಮಲುಕಾರಕಗಳು ಎಂದು ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗಳ ಬಗೆಗಿರುವ ಆಕರ್ಷಣೆ–ಆಸೆಗಳು ನಿಜವಾದ ಸಮಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಪ್ರತೀಕ. ಬಂಡವಾಳವಾದ ಬಳಸುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ ಅದರ ರಾಜಕೀಯದ ಫಲವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಷಮತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅದರಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆ, ದೇವರ ನಂಬಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಬಹುದೇ ಹೊರತು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಶೋಷಣಾಯುಕ್ತ ಸಮಾಜವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟದೆ ಭ್ರಾಮಕ ಸಮಸಮಾಜದ ಆಸೆಹುಟ್ಟಿಸುವ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆ–ಧರ್ಮ–ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಪರ್ಯಾಯವಾದ ವೈಚಾರಿಕ ಆವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಆಂದೋಲನ, ಸಂಘರ್ಷ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ನಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಾ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಕ್ರಮವೆಂದರೆ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ತಾಯಿಂದಿರಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ವೈಚಾರಿಕ–ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಸಿಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದರ ಅರ್ಥ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಜನರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ವೈಚಾರಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ತರುವುದಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕ ವೈಚಾರಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರುವುದು. ■

ಮಹಿಳಾ ದಿನದಂದು ಒಂದು ಹೊರಳು ....

ಪುಟ 5 ರಿಂದ

ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಯಲ್ಲಾಪುರದ ಬೀದಿಪಾಲು ಮಾಡಿಹೋದ. ಪೋಲಿಸ್ ದೂರು ನೀಡಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಆ ಗಂಡನ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಯ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಯಿತು. ಅವನ್ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ, ಘಟನೆ ಮೂಲೆ ಸೇರಿತು. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಖಿನ್ನಳಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆ ಮುಖ ಎತ್ತಿ ನೋಡಲಾರದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೂಕಲ್ಪಟ್ಟಳು.

ದೇಶದ ಹಲವೆಡೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಲಿಕನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಮೇಲೆರಗಿದ ಅಂತ ದೂರು ಕೊಡಲು ಹೋದರೆ ಪೋಲಿಸರೇ ಆ ನೊಂದ ಗಂಡಹೆಂಡತಿಯ ಬೆತ್ತಲೆ ಮಾಡಿ ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸಿದರು. ದಲಿತರು ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಜೀವಂತ ಸುಟ್ಟರು. ಅತ್ತ ಮಣಿಪುರದ, ಆಸ್ಸಾಂನ, ದೇಶದ ಕಿರೀಟ ಜಮ್ಮುಕಾಶ್ಮೀರದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಬಳಸಿ ಬಿಸಾಡುವುದು ಆಗಾಗ ಕೇಳ್ತೇವೆ. ಆಸ್ಸಾಂ ಗೌಹಾತಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಆರಂಗ್ ಎನ್ನುವವಳನ್ನು ಓರ್ವ ಬಂದು ಅವಳ ಜನನೇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಒದ್ದು ಬೆತ್ತಲೆಗೊಳಿಸಿದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದರೆ ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ಚಿತ್ರಣವೇ ಸಾವಿರಾರು ನಿರ್ಭಯಾರನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ದುಡಿಮೆಯ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ: ಕುಟುಂಬ, ಮಕ್ಕಳ ಅಗತ್ಯ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದ- ರೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳೆಲ್ಲ ಹರಿಸು ಹಂಚಿ ಹೋಗಿವೆ. ಖಾಯಂ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಳೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗುತ್ತಿಗೆ, ಹೊರಗುತ್ತಿಗೆ, ಗೌರವಧನ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಧನ, ಸಂಭಾವನೆ, ಅರೆಕಾಲಿಕ, ಹಂಗಾಮಿ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ, ಅತಿಥಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಶಬ್ದಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಂದಿಗೆ 'ಕೆಲಸಗಳು' ಉದ್ಯೋಗಗಳು ವಿಭಜನೆ ಹೊಂದಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಧಾನ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಗೂ ಬಿಡದ ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಕೆಲಸ, ಪೈಲ್ಸ್ ನಿಂದ ಬಳಲುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಹೊಲಿಗೆ ವೃತ್ತಿ, ಗರ್ಭಕೋಶದ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ದೂಡುವ ರಾಸಾಯನಿಕ ಹಾಗೂ ಇತರೇ ಉದ್ಯಮಗಳು, ಕೈಬೆರಳು ಹಾಗೂ ಚರ್ಮವನೇ ಸುಲಿಯುವ ಗೋಡಂಬಿ ಸಂಸ್ಕರಣ ಕೆಲಸ, ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ತರುವ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಭಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ, ದಿನವಿಡೀ ದುಡಿದರೂ ಸಮಾನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ಕೂಲಿ ಸಿಗದ ಅಂಗನವಾಡಿ, ಬಿಸಿಯೂಟ, ಆಶಾ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಅಪರೇಟರ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಮ್ಮೆದುರಿವೆ.

ಇರುವ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿರಾಕರಣೆಯಲ್ಲಿ: ಹೆರಿಗೆ ಹಕ್ಕನ್ನೇ ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಗಳೆವ ಗುತ್ತಿಗೆ ಪದ್ಧತಿ, ಮಕ್ಕನ್ನು ಹಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಡ ಎನ್ನುವ ಆರೋಗ್ಯ ಅಭಿಯಾನದ ಆಶಾ ನೇಮಕಾತಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದ ನಂತರ ಕೆಲಸದ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ ಎನ್ನುವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಉದ್ಯೋಗ ನಿಯಮ, ಮದುವೆಯಾದರೆ ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ವಾಯುಯಾನ ಗಗನಸಖಿಯರಾಗಿರಬಾರದೆನ್ನುವ ನಿಯಮ ಅಥವಾ ನೀನು ಗರ್ಭವತಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರ ತಂದುಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಹೀಗೆ ಹೆರಿಗೆ ಭತ್ಯೆ, ಹೆರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯದಿಂದ ನುಣುಚಿಕೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾನೂನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಶ್ರಮ ಸಂಹಿತೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಕರ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಮೋದಿ ನೇತೃತ್ವದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳು ಕೇವಲ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಜಾಗತಿಕ ಒಪ್ಪಂದ ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಅವಕಾಶ ನಿರಾಕರಿಸುವ ನಿಯಮ ನಿರ್ಮಾಪಕರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಚ್ಚರ! ಕ್ಯೂಬಾದಲ್ಲಿ ಮಾತೃತ್ವದ ರಜೆ 9 ತಿಂಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯ ನೀಡಿ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿ ಅವಧಿ ರಜಾ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ 75% ಸಂಬಳದ ಜೊತೆಗೆ 3 ತಿಂಗಳು ರಜಾ ವಿಸ್ತರಣೆ! ಆದರೆ ಒಂದೇ ವಿಶ್ವದಡಿ ನಾವು? ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ?

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹಣ ತರುವ ಹೊರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯೇ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲು ಮುಂದಾದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕೂಲಿ ತಾರತಮ್ಯ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿರಾಕರಣೆಗಾಗಿ ಖಾಯಂ ಸ್ವರೂಪದ ಕೆಲಸಗಳ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿರುವುದು. ಕೆಲಸ ಕಾಯಂ ಮಾಡಲು ಕೇಳಿದರೆ ಲಾಠಿ ಬೀಸ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ನೀವು ಕ್ಷಮಯಾ ಧರಿತ್ರಿಗಳು, ಸೇವೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರೇ ಮಹಿಳೆ. ದೇಶದ ವೃದ್ಧರ, ಮಹಿಳೆಯರ, ರೋಗಿಗಳ, ಅಂಗವಿಕಲರ ಸೇವೆಗೆ "ನಿಮ್ಮದು ಮೀಸಲು ಸೇವೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ದುಡಿಮೆಯ ಮಹಿಳೀಕರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರಮಶಕ್ತಿಯ ದೋಚಲು ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಒಡೆತನದ ಪ್ರಶ್ನೆ: ಆಸ್ತಿ ಒಡೆತನ, ಮನೆ ಒಡೆತನ, ಆಭರಣ ಒಡೆತನ, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಯಾವುದರ ಒಡೆತನವೂ ಹೆಣ್ಣಿಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ, ಖಾಸಗಿ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲೂ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ನಿಯಮ ರೂಪಿಸುವ, ನಿಜವಾದ ನಾಯಕತ್ವದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 14% ಮಹಿಳೆಯರು ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ, ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ದಾನ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಹೊಂದಿಲ್ಲ! ಅದಕ್ಕೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳು ಸಿಗಬೇಕಾದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವರೂಪದ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ನೌಕರಿ, ಕ್ರೀಡೆ, ಆಹಾರ, ಆರೋಗ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಕೌಶಲ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ತರಬೇತಿ, ಸೇನೆ, ಮಾಧ್ಯಮ ಹೀಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಬೇಕು. ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂದರ್ಶನ ನಡೆಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕರು ಹೋರಾಟಗಾರರಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ಅವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಗೆ ಗಂಡ, ಸೋದರ, ಮನೆ ಜನರ ಸಹಕಾರ ಕಡ್ಡಾಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಸಹಕಾರವಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಾಯ್ಮಾತಿಗಾದರೂ ಗಂಡನ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಸಹಕಾರ ಇತ್ತು ಎನ್ನದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೈಗುಳ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲವೇ. ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಗೆ ಭೂಮಿ ಕಳಕೊಂಡು ನಿರಾಶ್ರಿತರಾದಾಗ ಮಹಿಳೆ ಅಥವಾ ಆ ಕುಟುಂಬದ ಮಗಳು ಕೂಡ ಪರಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಳು ಆಗಬೇಕಿತ್ತು. ಆಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಖೇದಕರ. ಉದಾ: ವನ್ಯಜೀವಿ ಕುರಿತು ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಹೊರಹೋಗುವ ಕಾಯ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮಗಳು ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಘಟಕವಾಗಿ ಸೇರಿಲ್ಲ.

ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾನದಂಡ: ಸ್ವಚ್ಛ ನೀರು, ಉತ್ತಮ ಸೌಲಭ್ಯದ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರ, ಮಹಿಳಾ ಸ್ನೇಹಿ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಬರಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಂದು ಇವು ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರ ದುಡಿಮೆ ಆದಾಯ ಗಳಿಸುವ ಪ್ರಗತಿಯ ಲೆಕ್ಕಹಾಕುವ ದುಡಿಮೆಯ ಅರ್ಥವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಬೇಸರ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ನಗರದ 59.29% ಗ್ರಾಮೀಣದ 25.3% ಮಹಿಳೆಯರು 'ಕೆಲಸಗಾರರು' ಎನ್ನುವ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರಿಗೆ ಕೂಲಿತಾರತಮ್ಯ ಸುಮಾರು 150 ರಿಂದ 200 ರೂ. ವರೆಗೂ ಲಿಇದೆ. ಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕೂಲಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮಾಲಿಕನ ಮರ್ಜಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೂಲಿ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಘೋರ ಅನ್ಯಾಯ. ಅಂದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರೂ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯ ಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಈಕೆಯ ಶಕ್ತಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯ ವರೆಗೂ ತಾರತಮ್ಯ, ಅನ್ಯಾಯ, ಕೀಳುಮಟ್ಟದ ದೃಷ್ಟಿ, ಶೋಷಣೆಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದೇ ಅರ್ಥೈಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಈಗೀಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಾಷೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊದಲಿದ್ದ 'ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ದರ'ದಿಂದ 'ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ' ಈಗ ಲಿಂಗಾಧಾರಿತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಳೆಯುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 1% ಮಹಿಳಾ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಇತ್ತು. ಈಗ 68 ವರ್ಷದ ನಂತರ ವಾರ್ಷಿಕ ಸರಾಸರಿ 1% ಮಹಿಳಾ ಸಾಕ್ಷರತೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತ ಈಗ ಒಟ್ಟು 68% ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ 27.1% ಸಾಕ್ಷರತಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಇಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸದಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಅವಕಾಶವಿದ್ದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮೇಲುಗೈ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾರಿಯ ಭಾರತದ ಮಾನವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವರದಿ ಬಂತಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧದ ಕ್ರೌರ್ಯಗಳು ಭಯಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತವೆ. 11 % ರೇಪ್ ಪ್ರಕರಣ, 19 % ಹಿಂಸೆ, 43 ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಾಗೂ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಂದ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥ ಹಿಂಸೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಸರಾಸರಿ ತೆಗೆದರೆ ಕಳೆದ 7 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ಬದಲು 7.1 % ಹಿಂಸೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಉದ್ಯೋಗದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಭಾರೀ ಬೇಡಿಕೆಯದ್ದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆಯೂ ಗಮನಾರ್ಹವಿದೆ.

ನೋಡಿ, ಈ ಬಾರಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ 1000 ಪುರುಷ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ 940 ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಆತಂಕಕಾರಿ ಅಂದರೆ ಕೇವಲ 901 ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೂ ಕೂಡ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಕ್ರೌರ್ಯದ ಬಾಗ ಎಂದೇ ಅರ್ಥೈಸಬೇಕಿದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ರಾಯಚೂರಿನ ಬಿಸಿ ಅಡುಗೆಯವಳ ಮೇಲೆ ನಸುಕಿನಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಾಚಾರಮಾಡಿ, ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡಿ ಆರೋಪಿಗಳು ಓಡಿಹೋದರು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ 49 % ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಶೌಚಾಲಯಗಳಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ 41 % ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಬಯಲು ಶೌಚವೇ ಗತಿ. ರಾಜ್ಯದ 26% ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಸ್ನಾನಗೃಹಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಶೌಚಾಲಯ ಮತ್ತು ಸ್ನಾನಗೃಹಗಳ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರು ಸದಾ ಅಭದ್ರತೆಯಲ್ಲಿ, ಅನಾರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಮಾನಸಿಕ ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯ ಮಹಿಳೆಯಗೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಹಾಗಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬೇಟಿ ಬಚಾವೂ, ಕಿಶೋರಿ ಯೋಜನೆಗಳೆಲ್ಲ ಏನಾದವು? ಇವೆಲ್ಲವೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶದೊಳಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕೋ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಜಾಗತಿಕವಾದ ನವ ತೀವ್ರವಾದಿ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳಿಗೂ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ದುಡಿಯುವ ಜನರನ್ನು ಬಾಧಿಸುವ ಈ ಖಾಸಗಿಕರಣ ಬಂಡವಳಶಾಹಿ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳೂ ಕೂಡ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿವೆ.

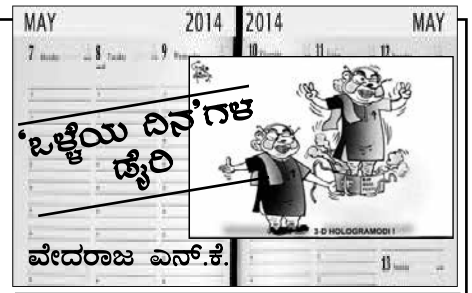
ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ, ದೇಶದಲ್ಲಿ 55.3% ಮಹಿಳೆಯರು ಅನೀಮಿಯಾದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಲವಾರು ರೋಗಗಳು ಬೇಗ ಆವರಿಸುತ್ತವೆ. 51.5 % ಅನೀಮಿಯಾದಿಂದ ಬಳಲುವವರನ್ನು ಒಡಲೊಳಗಿಟ್ಟ ಕರ್ನಾಟಕ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಂಬರ್ 1 ದಲ್ಲಿದೆ! ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆ ಉಕದಲ್ಲಿ 48% ಅನೀಮಿಯಾದಿಂದ ಬಳಲುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಪೌಷ್ಠಿಕಾಂಶ, ಆಹಾರ ಸಿಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ 1000 ಜೀವಂತ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ 41 ಗಂಡು, 42 ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 1 ಲಕ್ಷ ಗರ್ಭಿಣಿಯರಲ್ಲಿ 178 ತಾಯಂದಿರು ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾ- ರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ 2130 ಸಾಧಾರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು (ಇದರಲ್ಲಿ 991 ಉತ್ತಮ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.) ಈ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಸಾಕೇ? ಸರ್ಕಾರಗಳು ಆರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಯಾಕೆ ಮಹಿಳಾ ಸ್ನೇಹಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ? ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಾಣಂತನ ಹಕ್ಕನ್ನು, ಗರ್ಭಕೋಶ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಇನ್ನಿತರೇ ಅಂಗಗಳ ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಬಲಿತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದಲಿತ, ಆದಿವಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಂತೂ ಅವಕಾಶ ವಂಚಿತ ಒಂದು ದಿರ್ಘ ಕಥನವೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಂಘಟನಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ: ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕೇವಲ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಮೀಸಲಿಟ್ಟ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅವಳಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕ, ರೈತ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಯುವಜನ ಸಂಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಲವೆಡೆ ಅವಳಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನರ ಅನಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾಣಿಕೆಯೇ. ಜೊತೆಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕೆಲವೆಡೆ ಬಳಕೆಯಾಗಿದ್ದೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ.

ಅದಕ್ಕೇ ಡಾ. ಅಮರ್ತ್ಯಸೇನ್ ಹೇಳಿದ್ದು "ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದೋ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲವೇ ದೈನೇಶಿ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಣ್ಣುಭ್ರೂಣವಾಗಿ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭ ಸೇರುವಾಗಿನಿಂದ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಗರ್ಭ ಸೇರುವ ತನಕ ತಾರತಮ್ಯ, ಪಕ್ಷಪಾತ, ಭರ್ತ್ಸನೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ದಿಟ.

ಆರ್ಥಿಕ–ಸಾಮಾಜಿಕ–ರಾಜಕೀಯ–ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹೋರಾಟಗಳ ಬೆಸುಗೆಗೆ ಮಹಿಳಾ ಚಳುವಳಿ ಮುಂದಾಗಲಿ: ಇಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಗೃಹಿಣಿಯರು, ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ಭಿನ್ನತೆ ಇಲ್ಲದೇ ಈ ಸಮಾಜ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಕ್ರೂರತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಮಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಿರುಕುಳಗಳಾದರೆ, ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಹುವಿಧ ಕಿರುಕುಳ ಶೋಷಣೆ ನಡೆ- ಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಕೂಲಿ ತಾರತಮ್ಯ, ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳ, ಸಮಾಜ ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನುಅನುಭವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿತ ಧ್ವನಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರ್ತಿಯರಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಟದ ರೂಪವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹಾಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳ ಆಂದೋಲನವಾಗಿ ಬೆಸೆಯುವ ಅಗತ್ಯ ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಈವರೆಗಿನ ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಚಳುವಳಿ ಆರ್ಥಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಲೇ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದತ್ತ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ಹೋರಾಟದ ಭಾಗವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಐಕ್ಯತೆ ಒಡೆಯುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಯಜಮಾನಿಕೆ ವಿರುದ್ಧ, ಸಾಮಾಜಿಕ ದೌಜ್ಯನ್ಯಗಳ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟವಾಗಿ ಬೆಸೆಯುವ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಬಗೆಯುವ, ತಮ್ಮಿಂದ ಈ ಕೆಲಸವಾಗದು ಎನ್ನುವ ಮಾನಸಿಕ ಕೀಳರಿಮೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕಿದೆ. ಚಳುವಳಿಯ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಿದೆ. ಜನಜೀವನದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ನಡೆಯುವ ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ, ಒಟ್ಟಾರೆ ಮಹಿಳಾ ಸಮುದಾಯ ಸಮಾನತೆಯ ಆಶಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಂಡೇಳುವಂತಾಗಬೇಕಿದೆ. ●

ಕಪ್ಪು ಹಣವನ್ನಂತೂ ತರಲಿಲ್ಲ, ಜನರ ಉಳಿತಾಯದ 9000 ಕೋಟಿ ರೂ. ಹಾರಿಹೋಗುವುದನ್ನೂ ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ

ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ 15ಲಕ್ಷ ರೂ. ಜಮಾ ಅಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದವರ ಸರಕಾರದ ಕಣ್ಣೆದುರೇ ಭಾರತೀಯರ ಉಳಿತಾಯದ 9000 ಕೋಟಿ ರೂ. ‘ಮುಕ್ತ ಆಕಾಶ’ದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಗಿದೆ.

‘ಮುಕ್ತ ಆಕಾಶ’ ಎಂಬದು ನವ–ಉದಾರವಾದಿ ಯುಗದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕೇಳಬಂದಿದ್ದ ಪದಪುಂಜ. ಆಗ ಕೇವಲ ಸರಕಾರೀ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಂಡಿಯನ್ ಏರ್‌ಲೈನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಏರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಮಾತ್ರವೇ ವಿಮಾನಯಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಸರಕಾರೀ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿರುವಂತದೆಲ್ಲ ಅದಕ್ಷ, ಖಾಸಗಿಯವರ ನಡೆಸುವಂತದ್ದೇ ದಕ್ಷವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದೇ ಪರಮಸತ್ಯ ಎಂದು ಸಾರಿದ ಖಾಸಗೀಕರಣದ ಭಾಗವಾಗಿ ಬಂದದ್ದೇ ‘ಮುಕ್ತ ಆಕಾಶ’ ನೀತಿ.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯದ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ 9000 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಬೇಕು, ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದೆಲ್ಲ ಆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ‘ಮುಕ್ತ ಆಕಾಶ’ ನೀತಿಯ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದ ವಿಜಯ ಮಲ್ಯ ಒಂದು ವಾರದ ಹಿಂದೆಯೇ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಕೃಪೆ: ಪಿ.ಮಹಮ್ಮದ್, ವಿಜಯ ಕರ್ನಾಟಕ

ಖಾಸಗೀಕರಣವೇ ಪರಮಧ್ಯೇಯವಾಗಿರುವ ‘ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನ’ಗಳಲ್ಲೂ ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿರುವುದು ‘ಅಚ್ಚೇ ದಿನ್’ವಾಲಾಗಳಿಗೆ ಮುಜುಗರ ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ವಿಜಯ ಮಲ್ಯರಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಸಾಲ ನೀಡಿದ್ದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನೇತೃತ್ವದ ಸರಕಾರ ಇರುವಾಗ ಎಂಬ ಸಮರ್ಥನೆಯೂ ಅವರ ಮುಜುಗರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಏಕೆಂದರೆ ವಿಜಯ ಮಲ್ಯ ಹೀಗೆ ಹಾರಿ ಹೋದದ್ದು ಸಿಬಿಐಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಎಂಬುದು ನಂತರ ಬಯಲಾಗಿದೆ. ವಿಜಯ ಮಲ್ಯರವರು ಕಪ್ಪು ಹಣವನ್ನು ಬಿಳಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಿಬಿಐ ಅವರ ಚಲನವಲನಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಡಲು ‘ಲುಕ್ ಔಟ್’ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು, ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅದನ್ನು ‘ಇನ್ಫಾರ್ಮ್’ ನೋಟೀಸ್ ಆಗಿ ಬದಲಿಸಿತ್ತು, ಅಂದರೆ ಅವರ ಅವರು ದೇಶದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂಬಂತಹ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷ ಆಡಳಿತದ ಪ್ರತೀಕ ತಾನು ಎಂಬ ಮೋದಿ ಸರಕಾರದ ದಾವೆಯ ಮೇಲೆ ಇದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಚಿಹ್ನೆ ಇಟ್ಟಿದೆ.

ಕಿಂಗ್‌ಫಿಶರ್ ಏರ್‌ಲೈನ್ಸ್‌ಗೆಂದು ಕೊಟ್ಟ 7000 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳ ಭಾರೀ ಸಾಲವನ್ನು ಮಲ್ಯರವರು ಅದಕ್ಕೆ ಬಳಸದೆ ತನ್ನ ಇತರ ಹಲವಾರು ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ, ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೂ ಸಾಲ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈಗ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ವಾದ. ಆದರೂ ಈ ನಡುವೆ ಐಡಿಬಿಐ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆತನಿಗೆ ಮತ್ತೆ 900 ಕೋಟಿ ರೂ. ಸಾಲ ಹೇಗೆ ನೀಡಿತು ಎಂಬುದು ಈಗ ಸಿಬಿಐ ತನಿಖೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ.

ಮಲ್ಯರವರ ವಕೀಲರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಮಾನಯಾನ ಉದ್ದಿಮೆಯೇ ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ವಾದ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮಲ್ಯರಿಗಿಂತ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲ ಹಿಂದಿರುಗಿಸದೆ ಬಾಕಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರನ್ನು(ಉದಾ: ಅಂಬಾನಿ) ಕೇಳದೆ ಸರಕಾರ ಇವರನ್ನೇ ಏಕೆ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದೂ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇವೆಲ್ಲ ನಿಜವಿರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಸಾಲ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೂ ವಾಪಾಸು ಬಾರದಿರುವ ಹಣದ ಮೊತ್ತ ಸುಮಾರು 60,000 ಕೋಟಿರೂ. ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ನವ–ಉದಾರವಾದಿ ಯುಗ ಆರಂಭವಾದಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಬಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳಷ್ಟು (ಕಳೆದ ವರ್ಷ 6ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ) ಇಂತವರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡದೆ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಾರೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸದಿರುವಾಗ ಈಗ ‘ಕೇವಲ’ 9000 ಕೋಟಿರೂ. ಗೆ ಏಕೆ ಇಷ್ಟಲ್ಲ ಬೊಬ್ಬೆ ಎಂದು ‘ಅಚ್ಚೇದಿನ್’ವಾಲಾಗಳು ಕೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಒವಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಭಿನ್ನ ಭಾಗವಾದ ಕಪ್ಪು ಹಣವನ್ನು ವಾಪಾಸು ತಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಖಾತೆಗೆ 15 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಜಮಾ ಮಾಡುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಲ್ಲ!

ರಾಜ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಅಹಂಭಾವಕ್ಕೆ ಏಟು: ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಂಗೀಕಾರ

ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಬಜೆಟ್‌ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಸದನಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ಮಾಡುವ ಭಾಷಣ ಸರಕಾರದ ಧೋರಣೆಯ ದಾಖಲೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ವಂದಿಸುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಾರಿ ರಾಜ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ್ದ ಹಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ, ಬಿಜೆಪಿ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿರುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ತಿದ್ದುಪಡಿ 94–61 ಮತಗಳಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರಗೊಂಡು ಮೋದಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಖಭಂಗವಾದಂತಾಗಿದೆ.

ಇದು ಸಂಸತ್ತಿನ 66 ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೇ ಐದನೇ ಬಾರಿ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ 1980 1989, 2001 ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಈ ಬಾರಿಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ನಡೆದಿರುವುದು ‘ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನ’ಗಳ ಸರಕಾರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲೇ , ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಈ ವರ್ಷ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಈ ಮುಜುಗರಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ದೂಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯ ಸೀತಾರಾಮ್ ಯೆಚೂರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಪೀಲನ್ನೇನೋ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ನಂತರ ಭಾಷಣದುದ್ದಕ್ಕೂ ಎಂದಿನಂತೆ ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಮೆರೆಸುತ್ತ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳ ಟೀಕೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಚರ್ಚೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳ ಸದಸ್ಯರು ಎತ್ತಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಏನೇನೂ ಸಂಬಂಧಪಡದಂತವು. ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳ ಮುಖಂಡರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಕೇಳಿದಾಗ ಉತ್ತರಿಸುವ ಗೋಜಿಗೂ ಹೋಗದೆ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟರು ಎಂದು ಯೆಚೂರಿ ಖೇದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತನ್ನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ವಿಪ್ ಹೊರಡಿಸಿತ್ತಾದರೂ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನೇನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ಮುಖಂಡರ ಅಹಂಭಾವದ ವರ್ತನೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ ಇದು ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ.

ಇದಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಕೆಲವು ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ‘ಹಣದ ಮಸೂದೆ’ ಎಂದು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ತಂತ್ರವನ್ನು ಸರಕಾರ ಅನುಸರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿರುವುದೂ ಇಂತಹ ಮುಜುಗರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬಿಜೆಪಿ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದ ‘ಆಧಾರ್’ ಕುರಿತ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈಗ ಸಬ್ಸಿಡಿಗಳ ನೇರ ವರ್ಗಾವಣೆಗೆ ಬಳಸಲು ಅದನ್ನು ಹಣದ ಮಸೂದೆ(ಮನಿ ಬಿಲ್) ಆಗಿ ಮಾಡಿ ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಹುಮತದ ಬಲದಿಂದ ಪಾಸು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು , ರಾಜ್ಯಸಭೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಕಾನೂನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರ ಹೊರಟಿದೆ.

ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಎಐಡಿಡಬ್ಲ್ಯುಎ ಸ್ವಾಗತ

ಹರಿಯಾಣ ಮತ್ತು ರಾಜಸ್ತಾನಗಳ ಸ್ಥಳೀಯ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಕನಿಷ್ಟ ವಿದ್ಯಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ಸಾವಿರಾರು ದಲಿತ, ಶೋಷಿತ ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ವಿಭಾಗಗಳ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸದಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ–ವಿರೋಧಿ ಕೃತ್ಯ ಎಂದು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಜನವಾದಿ ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಟನೆ (ಎಐಡಿಡಬ್ಲ್ಯುಎ) ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಖೇದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸಂಸತ್ತಿನ ಮೇಲ್ಮನೆಯಾದರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಅದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದೆ.

ಹಸಿವು, ಬಡತನ,
ಕೋಮುವಾದ,
ಹಗೆತನದಿಂದ
ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ,
ಜಾತಿವಾದದಿಂದ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೇಳುವುದು
ದೇಶದ್ರೋಹ!

ಜೀವಂತ ಹೂಳಿರಿ,
ಅವನ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡಿ,
ನಾಲಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿ
ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಸಾಯಿಸಿ,
ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ
ಎನ್ನುವುದು ದೇಶಭಕ್ತಿ!

ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಚಿಕೆ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಿರುವ ಆರ್ಟ್ ಆಫ್ ಲಿವಿಂಗ್‌ನ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ ‘ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ’ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ– ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ‘ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನ’ಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಕಲೆಯ ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅಧಿಕಾರದ ಉಪಯೋಗ/ ದುರುಪಯೋಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ. ಸತೀಶ್ ಆಚಾರ್ಯ ಅವರ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರ ಈ ಚರ್ಚೆಯ ಒಂದು ಆಯಾಮವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದೆ.
ಯಮುನಾ ನದಿ ತಟದಲ್ಲಿ ಪರಿಸರವನ್ನು ಹಾಳುಗೆಡವಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹಸಿರು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹೇಳಿ ವಿಧಿಸಿರುವ ದಂಡವನ್ನು ತೆರಲು ನಿರಾಕರಿಸಿರುವವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು, ಮತ್ತು ಇತರ ದೇಶದ ಗಣ್ಯರು ಈಗ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ
ಎಂಬ ಸುದ್ದಿಯೂ ಬಂದಿದೆ.

ಕೇಂದ್ರ ಬಜೆಟ್ 2016-17: ಬರಿಯ ಮಾತುಗಳ ಮಂಟಪ

ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಪ್ರೊ. ಪ್ರಭಾತ್ ಪಟ್ನಾಯಕ್

2016–17ರ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಅಂಶ ಎಂದರೆ, ಹಣಕಾಸು ಕೊರತೆಯ ಶೇ. 3.9 ಮಿತಿಯ ಶಿಸ್ತಿನ ಮಿತಿಯೊಳಗೂ ನಿಜಕ್ಕೂ ರೈತರಿಗೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಒಳಿತು ಉಂಟು ಮಾಡುವ 60,000 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳ ಬಜೆಟನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಜೇಟ್ಲಿಯವರು ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಪ್ರೊ. ಪ್ರಭಾತ್ ಪಟ್ನಾಯಕ್ ಅಭಿಮತ. ಜೇಟ್ಲಿಯವರ ಬಜೆಟಿನ ಮೂರು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ವಲಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎರಡು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತ ಇದನ್ನು ಅವರು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗಾಗಿ ಅವರ ಲೇಖನದ ಅನುವಾದ ಇಲ್ಲಿದೆ:

ಅರುಣ್ ಜೇಟ್ಲಿಯುವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬಜೆಟ್ "ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ- ಪರ", "ರೈತ-ಪರ" ಎಂದು ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿವೆ. ಇದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತು. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಜೆಟ್ ಹಣದುಬ್ಬರ ಇಳಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಬಜೆಟ್ ಉದ್ಯೋಗ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜನ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ನಿಜವಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶಿತ ಜನಹಿತ ಸಂಬಂಧಿ ವೆಚ್ಚಗಳು ಗೋಚರವಾಗದಷ್ಟು ನಿಕೃಷ್ಟವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಜನಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟುಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ.

ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆ

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂದಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಹಕ್ಕು ಆಧಾರಿತವಾಗಿರುವ ಉದ್ಯೋಗ ಖಾತ್ರಿ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊತ್ತದ ಹಣ ಒದಗಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಅರ್ಥಸಚಿವರು ಹೇಳಿರುವುದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ಆರಂಭಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನೂರು ದಿನಗಳ ಉದ್ಯೋಗ ಒದಗಿಸುವ ಕನಿಷ್ಠ ಮಿತಿಯನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಇನ್ನೂರು ದಿನಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಿಗದಿಯಾಗಿದ್ದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ 38 ದಿನಗಳ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷ, ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯಗಳು ಬರಗಾಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಹಣ ಒದಗಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ, ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಡಿತಮಾಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಆರೋಗ್ಯಪಾಲನೆ–ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಲಾಭ

ಆರೋಗ್ಯ ವಿಮೆಂಯು ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ.

ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ವಾರ್ಷಿಕ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯಪಾಲನೆಯ ಖರ್ಚನ್ನು ಭರಿಸುವ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಮೆ ಯೋಜನೆ ಮೊದಲ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಅದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ, ಬಡ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಯೋಜನೆಗೆ 2016–17 ರಲ್ಲಿ 19,000 ಕೋಟಿ ರೂ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಪೂರಾ ಹಣವನ್ನು ಬಡತನ ರೇಖೆಯ ಕೆಳಗಿರುವ ಎಂಟು ಕೋಟಿ ಕುಟುಂಬಗಳ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರೀಮಿಯಂ (ವಿಮಾ ಕಂತು) ಕೊಡಲು ಬಳಸಿದರೆ ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ 2500 ರೂಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಮಾ ಕಂಪೆನಿಗಳು, ಲಾಭ–ನಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಎಂಟು ಕೋಟಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಗಳ/ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತ 19,000 ಕೋಟಿ ರೂಗಳನ್ನು ಮೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಈ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಐದು ಬಾರಿ ಹೊರ–ರೋಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯಬಹುದಷ್ಟೇ.

ಆರೋಗ್ಯ ಪಾಲನಾ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಮೆಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಥವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಆರೋಗ್ಯ ವಿಮೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವೇ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಅರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಗಳ ಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಡಿ ಎಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಗಳ ಮೇಲಿನ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಏರಿಸಿದೆಯಾದರೂ, ಜಿಡಿಪಿಯ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಯೋಜನೆಯು ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆ ಒದಗಿಸುವ ಖಾಸಗಿ ವಲಯದವರ ಕೈಲ್ಲಿ ಈ ಹಣ ಇಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಯಾವ ಬಡಜನರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆ ಹೇಳುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಜನರಿಗೆ ಸಿಗುವ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಬಿಪಿಎಲ್ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಎಲ್‌ಪಿಜಿ

ಜೇಟ್ಲಿಯವರ ಮೂರನೇ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಐದು ಕೋಟಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬಿಪಿಎಲ್ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷ ರಿಯಾಯ್ತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಎಲ್‌ಪಿಜಿ ಸಿಲಿಂಡರ್ ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಜೇಟ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಬಗ್ಗೆ 2,000 ಕೋಟಿ ರೂ ಹಣ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ 1.5 ಕೋಟಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರಯೋಜನ ದೊರೆಯಲಿದೆ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದವರ ಪಾಡೇನು?

ಈ 2,000 ಕೋಟಿ ರೂ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಹಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಿಗುವುದೆಷ್ಟು? ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವ ಸಬ್ಸಿಡಿಯ ಮೊತ್ತವು ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ 1,300 ರೂಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್‌ಪಿಜಿಯ ಬೆಲೆ ಸುಮಾರು 8,000 ರೂಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂ–ದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 6700ರೂ.ಗಳನ್ನು (8,000–1,300) ಹಣವನ್ನು ಅವರೇ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಲಾರದವರಿಗೆ ಸೌದೆ–ಯೇ ಗತಿ. ಹಾಗಾಗಿ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಬಿಪಿಎಲ್ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಎಲ್‌ಪಿಜಿಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಮಾತು, ಅವರ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಸವರಿದ ತುಪ್ಪ ನೆಕ್ಕುವ ಸಾಹಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿರುವ ಬಡ ಜನರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯೋಜನೆಗೂ ಇದೇ ಮಾತು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೃಷಿ ವಲಯ

ಕೃಷಿ ವಲಯಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಹಣ ತೊಡಗಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಉತ್ಪ್ರೇ–ಕ್ಷೆಯ ಮಾತು. ಖಾತೆಗಳ ಪುನರ್‌ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರಷ್ಟೇ. ಹಣಕಾಸು ಇಲಾಖೆ ಕೃಷಿ ಸಾಲಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಬಡ್ಡಿ ಸಬ್ಸಿಡಿಯ 15,000 ಕೋಟಿ ರೂ ಮೊತ್ತವನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಏರಿಕೆಯಾಗಿರುವುದು ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಣ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ರೈತರ ವರಮಾನ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನಿಗೂಢವಾಗಿದೆ.

ಕೃಷಿ ವಲಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಜೇಟ್ಲಿಯವರು ಎರಡು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದು, ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ. ಅದರ ಅರ್ಥ, ಭಾರತ ಆಹಾರ ನಿಗಮವನ್ನು ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಿಂದ ದೂರ ಇಟ್ಟು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು.

ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿತರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಪರಿಣಾಮ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಧಾನ್ಯ ಕೊರತೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳು ತಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ಮುಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ದರದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಕೊಳ್ಳುವ ಬಡ ಗ್ರಾಹಕರ ಮೇಲೆ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯ ಹೊಡೆತ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಸಂಗ್ರಹಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಅರ್ಥ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ರೈತರು ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರುವಾಗ ಬೆಲೆ ಕುಸಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ, ರೈತರ ವರಮಾನ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುವ ಮಾತಿರಲಿ, ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದಾರುಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದು, ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಮಾರಾಟಮಾಡಲು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿದೇಶಿ ಒಡೆತನದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವ ಅಂಶ.

ಇದರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಒಂದು, ರೈತರು ತಮ್ಮ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳ(ಎಂಎನ್‌ಸಿಗಳ) ಮರ್ಜಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು, ದೇಶದ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ಉಂಟಾದರೆ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದಿಂದ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವಿವೇಕದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ರೈತರು ತಮ್ಮ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಅವಸರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಂಎನ್‌ಸಿಗಳು ಅಗ್ಗದ ದರದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು, ಅಭಾವ ಇರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿ ಯಥೇಚ್ಛ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಜೇಟ್ಲಿಯವರ ಈ ಎರಡೂ ಘೋಷಣೆಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಎಂಎನ್‌ಸಿಗಳಿಗೆ ಭಾರತ ಆಹಾರ ನಿಗಮ (FCI) ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದು ತೊಡಕಾಗಿದೆ. ಈ ತೊಡಕನ್ನು ಜೇಟ್ಲಿ ನಿವಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕ್ರಮವು ಭಾರತದ ರೈತರ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಜೇಟ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎನ್‌ಡಿಎ ನಂಬಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ, ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ ಅರಿವಿಲ್ಲ.

"ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ- ಪರ", "ರೈತ–ಪರ" ಬಜೆಟ್ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಪ್ರಚಾರದ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ, ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಒಂದು ಖಾತ್ರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಮತ್ತು 1943ರಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರಿದ್ದ ಕುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬರಗಾಲದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಆಹಾರ ಭದ್ರತಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಳಚಿಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಹುನ್ನಾರವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಅಂಕಿ–ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಜೇಟ್ಲಿ ಜಂಭ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ತೈಲ ಬೆಲೆಗಳು ಇಳಿದದ್ದು. ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಜೇಟ್ಲಿ ಅಥವಾ ಎನ್‌ಡಿಎ ಮಾಡಿದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಬರುವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ತೈಲ ಬೆಲೆಗಳು ಏರಿದರೆ ಅದು ಬಜೆಟ್ಟನ್ನು ಒಳಗೊಳಗೆ ನುಂಗಿಹಾಕುತ್ತದೆ.

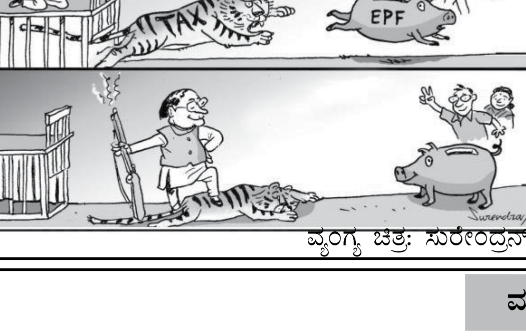
2016–17ರ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಅಂಶ ಎಂದರೆ, ರೈತರಿಗೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಒಳಿತು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು. ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ತಟ್ಟದಂತೆ, ಹಣಕಾಸು ಕೊರತೆ–ಯ ಶೇ. 3.9 ಮಿತಿಯ ಶಿಸ್ತಿನ ಮಿತಿಯೊಳಗೂ 60,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕೊರತೆಯ ಬಜೆಟ್ ಮಂಡಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಜೇಟ್ಲಿಯವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಈಡೇರಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಎನ್‌ಡಿಎ ಇಂದ ಇನ್ನೇನು ತಾನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು?

ಕೆ.ಎಂ.ನಾಗರಾಜ್

ಭವಿಷ್ಯ ನಿಧಿಯ ಮೆಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಿಯ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲ

ಕೊನೆಗೂ ನೌಕರರ ಭವಿಷ್ಯ ನಿಧಿ(ಇಪಿಎಫ್) ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಬೇಡವಾದ ಹೊಸ ಪೆನ್ಶನ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೇರುವ, ಶೇರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯತ್ತ ಜನಗಳ ಉಳಿತಾಯದ ಹಣವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವ ಮೋದಿ ಸರಕಾರದ ಹುನ್ನಾರ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಐಕ್ಯ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಎದುರು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಮಿಕ–ವಿರೋಧಿ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಭಿನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಗೊಂದಲ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವರು ಅದನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆದು–ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಮೀಸೆ ಮಣ್ಣಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರ: ಸುರೇಂದ್ರನ್, ದಿ ಹಿಂದು

ರಾಜ್ಯಗಳ ಸುತ್ತ

ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣ

ಪಂಚರಾಜ್ಯ ಚುನಾವಣೆಗಳು

ಅರ್ಜುನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತೆ 'ಚಿನ್ನದ ಹುಡುಗಿ' ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಸಿಕದರ್ 24 ಪರಗಣ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸೊನಾರ್ ಪುರ್ ಉತ್ತರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರ ಉದ್ಘಾಟಿಸುತ್ತಿರುವುದು

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇರಳ, ತಮಿಳುನಾಡು, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ, ಅಸ್ಸಾಂ, ಪಾಂಡಿಚೇರಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಟ್ಟು ಐದು ರಾಜ್ಯಗಳ ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಘೋಷಿತವಾಗಿವೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಎಪ್ರಿಲ್ 4 ರಿಂದ (ಏಪ್ರಿಲ್ 17, 21, 25, 30) ಮೇ 5 ರ ವರೆಗೆ 6 ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿವೆ. ಆಸ್ಸಾಂ ನಲ್ಲಿ ಏಪ್ರಿಲ್ 4 ಮತ್ತು 11ರಂದು ಚುನಾವಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ತಮಿಳುನಾಡು ಕೇರಳ, ಪುದುಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇ 16 ರಂದು ಒಂದೇ ದಿನ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮತ ಎಣಿಕೆ ಮೇ 19 ರಂದು ನಡೆಯಲಿದೆ.

ಈ ರಾಜ್ಯಗಳ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರದ ಬಗೆಗಿನ ಇಣುಕು ನೋಟ ಮುಂದಿನ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಿದೆ:

ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ:

ನ್ಯಾಯಬದ್ಧ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಮನವಿ

ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಏಪ್ರಿಲ್ 4 ರಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಮೇ 5 ರ ವರೆಗೆ ಒಟ್ಟು ಆರು ಹಂತಗಳ ವಿಧಾನ ಸಭೆಗಳು ಘೋಷಿತವಾಗಿವೆ. ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಮತ್ತು ಎಡರಂಗಗಳು ಸಂವಿಧಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ 'ಭಾರತ ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗ'ದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಜನರ ಬಳಿ ತೆರಳುವ ಮೂಲಕ ಚುನಾವಣಾ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೆ, ಅಧಿಕಾರರೂಢ ತೃಣಮೂಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವು ಎಂದಿನ ತನ್ನ ದಬಾವಣೆ, ಗೂಂಡಾಗಿರಿ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ತರಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ತೃಣಮೂಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಮುಖ್ಯ ವಕ್ತಾರರೂ ಆದ ಪಾರ್ಥ ಚಟರ್ಜಿ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ವಿಷಯ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾ ಕೇಂದ್ರ 'ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗ'ದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

"ಕೇಂದ್ರ ಪಡೆಗಳ ನಿಯೋಜನೆಯು ಮುಕ್ತ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ." ಎಂದು ತೃಣಮೂಲದ ಮೂಲಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ಸ್ವತಃ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಮಮತಾ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಪಡೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಟಿವಿ ವಾಹಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ರಾಜಕೀಯ ಎದುರಾಳಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಬೆದರಿಸುವ ದಬಾವಣೆ ತಂತ್ರವಿದು. ಈ ಸಂಬಂಧ ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಎಡರಂಗದ ಪರವಾಗಿ ದೂರು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತ ಚುನಾವಣಾ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆತಂಕವು ಕೇವಲ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಸಮಾಜದ ನಾನಾ ವಲಯದ, ವಿಭಾಗದ ಜನರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. 2011 ರ ನಂತರದ ನಡೆದ ಎಲ್ಲ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲೂ ಹಿಂಸಾಚಾರ ತಲೆದೋರಿದೆ.

ಸಹಸ್ರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ 'ಶಾರದಾ ಚಿಟ್ ಫಂಡ್' ಹಗರಣ ಸೇರಿದಂತೆ, ಹಲವಾರು ಹಗರಣಗಳಲ್ಲಿ ತೃಣಮೂಲ ಪಕ್ಷದ ಸಂಸದರು, ಶಾಸಕರು, ಮುಖಂಡರು ಸಿಲುಕಿ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಹಗರಣಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಅಕ್ರಮ ಹಣದ ಹರಿದಾಟ ನಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಆತಂಕ ಕೂಡ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ.

ರಾಜ್ಯದ ಹಲವಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ರಮ ಶಸ್ತ್ರ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಪತ್ತೆಯಾಗಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮುರ್ಷಿದಾಬಾದ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಫೋಟಕ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ತೃಣಮೂಲ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟಿಸಿ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತಗಟ್ಟೆ ವಶ, ವಿರೋಧಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಾಮಪತ್ರವನ್ನೇ ಹಾಕಲು ಬಿಡದ ಗೂಂಡಾಗಿರಿ, ಮತದಾರರಿಗೆ ಮತ ಹಾಕುವ ಅವಕಾಶ ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳೇ. ಇವು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವ ಅಪಾಯ ಎದುರಾಗಿದೆ. ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಅನುದಾನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ 7000 ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟು 270 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅನುದಾನವನ್ನು ನೀಡಿದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಆತಂಕಕಾರಿ ವಿದ್ಯಮಾನ ಎಂದರೆ ತೃಣಮೂಲದ್ದೇ ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳ ನಡುವಿನ ಕಾದಾಟಗಳು ಸಹ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಂತಹ ಹಲವು ಗಲಭೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಆಗಲೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯೇ. ಪೋಲಿಸರು ಸಹ ಇಂತಹ ಗಲಭೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವತಃ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬೆದರಿಕೆ ಒಡ್ಡುವ ಘಟನೆಗಳು ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿವೆ. ಆಳುವ ಪಕ್ಷದೊಂದಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಶಾಮೀಲಾಗುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಪೋಲಿಸ್ ಠಾಣೆಯ ಉದ್ಘಾಟನೆಗೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ತೃಣಮೂಲ ಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರನ್ನು ಕರೆಸುವುದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಇಂದಿನ ಇಂತಹ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕುರಿತು ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಚುನಾವಣಾ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಜನಜಾಗೃತಿ ಸಭೆಗಳು

ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯನ್ನು ಅಣಿನೆರೆಸಿ ಚುನಾವಣಾ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲಾಗಿದೆ.

'ಡಂ ಡಂ' ನಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ರ್‍ಯಾಲಿ

'ಡಂ ಡಂ' ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರದ ಭಾಗವಾಗಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬೃಹತ್ ರ್‍ಯಾಲಿಯನ್ನು ಡಂ ಡಂ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಜೈಲು ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ರ್‍ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಾಂ. ಗೌತಮ ದೇಬ್ ಅವರು ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವರು ನಾಯಕರು ರ್‍ಯಾಲಿಯನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರು.

ಸ್ವಪನ್ ಮಲಿಕ್ ಸ್ಮರಣೆ: ಬರ್ಧ್ವಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ರ್‍ಯಾಲಿ

ಪಡಿತರ ಚೀಟಿ ಅಕ್ರಮಗಳ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತೃಣಮೂಲಿಗರ ಗೂಂಡಾದಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ಯೆಯಾದ ಕಾಂ. ಸ್ವಪನ್ ಮಲಿಕ್ ಅವರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಬರ್ಧ್ವಾನ್‌ನ ರೈನಾದಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ರ್‍ಯಾಲಿಯನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಹಾಗೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರೂ ಆದ ಸೂರ್ಯಕಾಂತ ಮಿಶ್ರ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿವಿಧ ಮುಖಂಡರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಬೃಹತ್ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜನತೆ ಸೇರಿ ಗೂಂಡಾಗಿರಿಗೆ ಪ್ರತಿರೋಧ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

24 ಪರಗಣ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಾಂಗರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ರಾಜ್ಯ ಮುಖಂಡರಾದ ಸುಜನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಸಭೆ ಎಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದರೆ ಅದು ಒಂದು ಬಹಿರಂಗ ಸಭೆಯ ರೂಪವನ್ನೇ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಬೃಹತ್ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣಾ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬಂದು ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು.

ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಬಿಡುಗಡೆ

ಎಡರಂಗವು 116 ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಮೊದಲ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 60 ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಾದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. 16 ಜನ ಮಹಿಳೆಯರಾಗಿದ್ದರೆ 25 ಜನರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕೇರಳ

ಅಕ್ರಮ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡದಿರಿ– ಕೊಡಿಯೇರಿ ಆಗ್ರಹ

ಕೇರಳರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನೇತೃತ್ವದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಕಳಂಕಿತ ಯುಡಿಎಫ್ ಸರಕಾರವು ಮುಂಬರುವ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹಲವು ಅಕ್ರಮ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಮತ್ತು ಲೂಟಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಈ ಆತುರಗೆಟ್ಟ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಪಕ್ಷದ ಕೇರಳ ಘಟಕದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಪಾಲಿಟ್ ಬ್ಯೂರೋ ಸದಸ್ಯರೂ ಆದ ಕೋಡಿಯೇರಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ್ ಆಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಇತ್ತೀಚಿನ ಮೂರು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟವು 822 ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಇವು ಬಹುತೇಕ ಅಕ್ರಮವಾಗಿವೆ. 13,032 ಅಕ್ರಮ ಹೊಸ ನೇವಕಾತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಒಟ್ಟಾರೆ 54,000 ಅಕ್ರಮ ನೇಮಕಾತಿಗಳನ್ನು ಕಾನೂನುಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು ಈ ಕ್ರಮದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತೀರ್ಮಾನ ಜಾರಿಯಾಗಕೂಡದು." ಎಂದು ಕೋಡಿಯೇರಿ ಆಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ :

'ರಾಯಲ ಸೀಮಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ'ಗಾಗಿ ಬಸ್ ಜಾಥಾ

ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತೀರಾ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶ ರಾಯಲಸೀಮ. ಆಂಧ್ರದ ತೆಲುಗುದೇಶಂ ನೇತೃತ್ವದ ಸರಕಾರ, ಕೇಂದ್ರದ ಬಿಜೆಪಿ ನೇತೃತ್ವದ ಸರಕಾರಗಳು ಈ ರಾಯಲಸೀಮಾ ಪ್ರದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗೆಗೆ ಜನತೆಗೆ ನೀಡಿದ್ದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ತುರ್ತಾಗಿ ಈಡೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಎಡಪಕ್ಷಗಳಾದ ಸಿಪಿಐ, ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಗಳು ಜಂಟಿಯಾಗಿ 14 ದಿನಗಳ ಬಸ್ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿದ್ದವು. ಫೆಬ್ರವರಿ 20, 2016 ರಂದು ಈ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಪರವಾಗಿ ಪಾಲಿಟ್ ಬ್ಯೂರೋ ಸದಸ್ಯರಾದ ಪ್ರಕಾಶ್ ಕಾರಟ್, ಸಿಪಿಐ ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ನಾರಾಯಣ ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ನಿಶಾನೆ ತೋರಿದ್ದರು. ರಾಯಲಸೀಮಾ ಭಾಗದ 4 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ಈ ಜಾಥಾ ಮೂಲಕ 'ಗಾಳೇರು–ನಗಾರಿ' ಮತ್ತು 'ಹಂಡಿ–ನೀವಾ' ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ 3,000 ಕೋಟಿ ಮತ್ತು 5,000 ಕೋಟಿ ಅನುದಾನ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನೆಯ ಸ್ಥಾನ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಯಿತು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಸ್ ಜಾಥಾ ಅಲ್ಲದೇ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಚಾರಾಂದೋಲನ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು.

ಮಾರ್ಚ್ 5, 2016 ರಂದು ಕರ್ನೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಪಿಐ(ಎಂ) ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಸೀತಾರಾಮ ಯೆಚೂರಿ, ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಪಿ. ಮಧು, ಸಿಪಿಐ ನೇತಾರ ಸುಧಾಕರ ರೆಡ್ಡಿ ಮುಂತಾದವರು ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದ ಬೃಹತ್ ರ್‍ಯಾಲಿಯು ನಡೆಯಿತು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಯೆಚೂರಿಯವರು ಆಂಧ್ರ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಚಂದ್ರಬಾಬು ನಾಯ್ಡು ಅವರು ಆಗಸ್ಟ್ 15, 2014 ರಂದು 22 ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಬಿಜೆಪಿ ವೆಂಕಯ್ಯ ನಾಯ್ಡು ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದರು. ಅವನ್ನು ಅವರು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಟೀಕಿಸಿದರು.

ಮಾರ್ಚ್ 15 ರಂದು ಇದೇ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹೋರಾಟ ಸಂಘಟಿಸುವುದಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಯಿತು.

ದುರ್ಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣಾ ರ್‍ಯಾಲಿ

ಗಂಗಾರಾಮಪುರದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣಾ ರ್‍ಯಾಲಿ

‘ಸೆನ್ಸಾರ್’ ಮಾಡಿದ ಹೋರೆ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನ?!

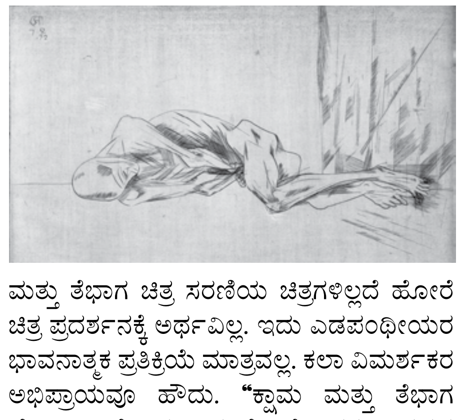

ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕ್ಷಾಮ, ಮತ್ತು ತೆಭಾಗ ಚಿತ್ರ ಸರಣಿಯ ಚಿತ್ರಗಳೂ ಏಕಿಲ್ಲ? ಈ ಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕೃತಿಗಳು ಗ್ಯಾಲರಿಗೆ ಅಥವಾ ಸೀಗಲ್ ಗೆ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ಹೋರೆ ಚಿತ್ರಗಳ ಒಂದು ರೀತಿಯ ರಾಜಕೀಯ ‘ಸೆನ್ಸಾರ್’ಶಿಪ್ಪೆ? ಎರಡನೇಯ ಸಾಧ್ಯತೆ–ಯೇ ಹೆಚ್ಚು. ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ಷಾಮ, ಮತ್ತು ತೆಭಾಗ ಚಿತ್ರ ಸರಣಿಯ ಚಿತ್ರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹೋರೆ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹೋರೆಯವರ ಈ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೋಡಲೇಬೇಕಾದ್ದು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಧುನಿಕ ಕಲಾ ಗ್ಯಾಲರಿಯ ಬೆಂಗಳೂರು ಘಟಕ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೇಶದ ಆಧುನಿಕ ಕಲೆಯ ಖ್ಯಾತ ಹಾಗೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲಾವಿದ ಸೋಮನಾಥ ಹೋರೆ ಯವರ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನ (ಮಾರ್ಚ್ 25ರ ವರೆಗೆ) ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಹೆಸರು ‘ಟೀ ಗಾರ್ಡನ್ ಜರ್ನಲ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಚಿತ್ರಗಳು’. ಸೋಮನಾಥ ಹೋರೆ 1940 ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳದ ಭೀಕರ ಕ್ಷಾಮ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತೆಭಾಗ ರೈತ ಚಳುವಳಿ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಅದನ್ನು ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲಾವಿದ. ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷದ ಬಂಗಾಳಿ ಪತ್ರಿಕೆ ‘ಜನಯುದ್ಧ’ ಅವರನ್ನು ಅದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ (ಚಿತ್ರ, ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು ಕಷ್ಟಕರ ಮತ್ತು ದುಬಾರಿ ಆಗಿದ್ದಾಗ) ಕಳಿಸಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಆಸಕ್ತಿಕಾರಕ ಅಂಶ. ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರೇ ಹೋರೆ ಪ್ರತಿಭೆ ಅರಿತು ಆತನನ್ನು ಕಲಾ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರ ಕ್ಷಾಮ ಮತ್ತು ತೆಭಾಗ ಚಿತ್ರಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಇವೆ!

ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅದರ ಹೆಸರೇ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ 1930 ದಶಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ದಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್ ಟೀ ಗಾರ್ಡನುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ದೈನಂದಿನ ಹೋರಾಟದ ಬದುಕು, ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ ಹೋರಾಟಗಳ ಚಿತ್ರಗಳು ಇವೆ. ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಚಿತ್ರಗಳೂ ಇವೆ. ಇವಲ್ಲದೆ 1975–2002 ರ ವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಹಲವಾರು ಸ್ಕೆಚ್, ಪ್ರಿಂಟ್ ಗಳೂ ಇವೆ. ಈ ಸ್ಕೆಚ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಂಟ್ ಗಳಲ್ಲಿ ‘ಹಸಿವು’ ಪ್ರಧಾನ ಥೀಮ್ ನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ದುಡಿಮೆಯ ಚಿತ್ರಗಳೂ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿವೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಸ್ಕೆಚ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಂಟ್ ಗಳಲ್ಲೂ ಹೋರೆ ನೋಡಿದ 1940 ರ ದಶಕದ ಕ್ಷಾಮ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಿದೆ. ಈ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಕಲ್ಕತ್ತಾದ ಕಲೆಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರಕಾಶನದ ಸಂಸ್ಥೆ ಸೀಗಲ್ ಜತೆ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಕ್ಷಾಮ, ಮತ್ತು ತೆಭಾಗ ಚಿತ್ರ ಸರಣಿಯ ಚಿತ್ರಗಳೂ ಏಕಿಲ್ಲ? ಈ ಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕೃತಿಗಳು ಗ್ಯಾಲರಿಗೆ ಅಥವಾ ಸೀಗಲ್ ಗೆ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ಹೋರೆ ಚಿತ್ರಗಳ ಒಂದು ರೀತಿಯ ರಾಜಕೀಯ ‘ಸೆನ್ಸಾರ್’ಶಿಪ್ಪೆ? ಎರಡನೇಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು. ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ಷಾಮ,

ಮತ್ತು ತೆಭಾಗ ಚಿತ್ರ ಸರಣಿಯ ಚಿತ್ರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹೋರೆ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಡಪಂಥೀಯರ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಕಲಾ ವಿಮರ್ಶಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಹೌದು. “ಕ್ಷಾಮ ಮತ್ತು ತೆಭಾಗ ಹೋರಾಟ ಸೋಮನಾಥ ಹೋರೆ ಅವರ ವಾಸ್ತವದ ಕಾಣ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಮಾದರಿಯಂತಹ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಹಲವು ಭೀಕರ ದುರಂತಗಳು (ಕೋಮು ದಂಗೆಗಳು, ದೇಶ/ಬಂಗಾಳ, ವಿಭಜನೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಭಾರೀ ವಲಸೆ, ಸೋಮನಾಥ ಸೇರಿದಂತೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ಮನೆಮಾರು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿದ್ದು) ಸಂಭವಿಸಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಮತ್ತು ತೆಭಾಗ ಚಿತ್ರ ಸರಣಿಯ ಚಿತ್ರಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಇವ್ಯಾವುವು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹೋರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾವ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡರೋ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ರೂಪಕಗಳನ್ನು ಅವರು ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಕಂಡರು.” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಲಾ ವಿಮರ್ಶಕ ಆರ್. ಶಿವಕುಮಾರ್. ಅವರ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿತ್ರಿಕೆ ಸಹ ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಅವು ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಷಯವೇ. ಆದರೂ ಹೋರೆಯವರ ಈ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೋಡಲೇಬೇಕಾದ್ದು.

1921ರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತಗಾಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಡ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಸೋಮನಾಥ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದಿ ಚಳುವಳಿಗೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಸರಕಾರಿ ಕಲ್ಕತ್ತಾದ ಕಲಾಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಅವರು ಲಿಥೋಗ್ರಫಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮೇಕಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಣ–ತರೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರೂ ಆದರು. ತಮ್ಮದೇ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮೇಕಿಂಗ್ ವಿಧಾನಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಶಿಲ್ಪಕಲೆ, ವರ್ಣ ಚಿತ್ರ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮೇಕಿಂಗ್ ಮತ್ತು ರೇಖಾ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಶಾಂತಿ ನಿಕೇತನದಲ್ಲಿ ಕಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ದುಡಿದರು. 2006ರಲ್ಲಿ ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ 85ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಧನ ಹೊಂದಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಹಲವು ಕಲಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಲ್ಲದೆ 2007 ರಲ್ಲಿ ಪದ್ಮ ಭೂಷಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯೂ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜವಾದಿ ಕಲಾವಿದರಲ್ಲಿ ಹೋರೆ ಅವರ ಸ್ಥಾನ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದು.

33% ಮೀಸಲಾತಿ : ಈಗೇನು ಅಡ್ಡಿ, ಮೋದಿಯವರೇ? ಪುಟ 7 ರಿಂದ

ಕ್ಷೀಣಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಮೋದಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಸೂದೆ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲಾರದು ಎಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಎಡಪಕ್ಷಗಳು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮೂರನೇ ಎರಡು ಬಹುಮತ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗಿಯೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಅಜೆಂಡಾದಲ್ಲಿ ಆಳುವ ಪಕ್ಷವು ಈ ಮಸೂದೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಯಾಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಲಿಲ್ಲ?. ಸುಷ್ಮಾ ಸ್ವರಾಜ್, ನಜ್ಮಾ ಹೆಫ್ತುಲ್ಲಾ ಮತ್ತಿತರ ಬಿಜೆಪಿಯ ನಾಯಕಿಯರು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ದನಿಯೆತ್ತರಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗೇಕೆ ಅವರು ಮೌನಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗಿದ್ದಾರೆ?

ಮಾರ್ಚ್ 8ಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ವಾರಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಗೆಗಿನ ತನ್ನ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅದು ವಾರ್ಷಿಕ ಬಜೆಟ್. ಕಳೆದ ಕೆಲವಾರು ದಶಕಗಳ ಮಹಿಳಾ ಚಳವಳಿಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವು ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿಯೇ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿತ್ತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುವಂಥದ್ದು. ಎರಡನೆಯದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಆಗುವಂಥದ್ದು.

ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಾಂಕೇತಿಕತೆಯಿದೆ. ಕಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಿಟ್ಟು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳ ಘೋಷಣೆ, ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಕಡಿತ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುದಾನವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವುದು– ಇವೇ ಆ ಸಾಂಕೇತಿಕತೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ವೆಚ್ಚದ ಭಾಗವಾಗಿ ಲಿಂಗ ಬಜೆಟ್ (ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ವೆಚ್ಚ)ಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಅನುದಾನ ಪ್ರಮಾಣ ಕಳೆದ ವರ್ಷದಷ್ಟೇ ಅಂದರೆ ಶೇಕಡಾ 4.5ರಷ್ಟು ಈ ವರ್ಷವೂ ಮುಂದುವರಿದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚರಿಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ಭಾರೀ ಪ್ರಚಾರ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ‘ಬೇಟಿ ಪಢಾವೋ ಬೇಟಿ ಬಚಾವೋ’ (ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ) ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಅಂದಾಜಿಗಿಂತ ಕೇವಲ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಅದರ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತ ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಉಡಾನ್, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಯೋಜನೆ, ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತಿತರ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನವನ್ನೇ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಸೆಂಟರ್ ಫಾರ್ ಬಜೆಟ್ ಅಂಡ್ ಗವರ್ನೆನ್ಸ್ ಅಕೌಂಟೆಬಿಲಿಟಿ (ಬಜೆಟ್ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವ ಕೇಂದ್ರ) ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಿಯರಿಗಾಗಿನ ಸಕ್ಸೆಸ್ ಎಂಬ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವ ಯೋಜನೆಗೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿರುವ ಹಣ ಕೇವಲ 45 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ.

ಮಹಿಳೆಯರ ವಿರುದ್ಧದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗೆ ಪುನರ್‌ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಲು ನೆರವಾಗುವ ಉದ್ದೇಶದ ನಿರ್ಭಯಾ ಯೋಜನೆಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿಧಿ ಒದಗಿಸದಿರುವುದು ಇನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗೆ ಪುನರ್‌ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಯೋಜನೆಯ ಕುರಿತು ಬಜೆಟ್ ದಾಖಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತೂ ಇಲ್ಲ. ಮಹಿಳಾ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಶಮನ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೇ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ ಎಂದು ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಸಚಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ನಿಗದಿಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದ 600 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಂಗಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ ರೂಪಿಸಲಾಗುವ ಕಾನೂನುಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಲು ನಿಧಿಯನ್ನೇ ಒದಗಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ.

ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತ ನಡೆಸಿದ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಮಡಿದವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮೃತಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತೋರಿಸಬಹುದಾದ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸರಕಾರ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದೆ.

“ಸಾಂಕೇತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಜುಮ್ಲಾಗಳು ಸಾಕು, ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂಥ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಿ. ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ಮಸೂದೆ ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿರಲಿ. ಮತ್ತೆ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಸುಕಾದಂತೆ ಕಾಣುವ ನಿಮ್ಮ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯದ ಕನ್ನಡಕಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಉತ್ತಮ” ಎಂದು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸೈನಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರೀ
ರೋಷಾವೇಶದ ಮಾತನಾಡುವ
ದೇಶಭಕ್ತರ ಪಕ್ಷದ ಮೋದಿ ಸರಕಾರ
ಭೂಮಾಫಿಯಾ ಗುರೂಜಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ
ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹಮಾಲಿಗಳಂತೆ
ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ನೋಡಿ.

– ರಾಮಚಂದ್ರ ನಾವಡ

PEÃ½ZÀÄÝ

‘ಗೋಮಾಂಸ ನಿಷೇಧ ಕುರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ ಉದ್ಯೋಗ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಲ್ಲ’

– ಮುಖ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸಲಹೆಗಾರ ಅರವಿಂದ್ ಸುಬ್ರಮಣಿಯನ್

(ಮುಂಬೈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜತೆಗಿನ ಸಂವಾದದ ವೇಳೆ ಗೋಮಾಂಸ ನಿಷೇಧ ನಡೆಯು ರೈತರ ಆದಾಯ ಅಥವಾ ಗ್ರಾಮೀಣ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾ

ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ

ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಅಂಗವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿದೆಡೆ ಸೆಂಟರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ಸ್(ಸಿಐಟಿಯು) ಮತ್ತು ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿ ವತಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು.

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ದಾಂಡೇಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಎದುರಿಸುತ್ತ ಸಮಾನತೆಗಾಗಿ ಜಾಗೃತ ಚಳುವಳಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಖ್ಯಾತ ಚಲನಚಿತ್ರ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಬಿ.ಸುರೇಶ್ ತಿಳಿಸಿದರು. ಮಹಿಳೆಯರ ಆರೋಗ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತು ಸಮಾಜದ ಕರ್ತವ್ಯ, ಖಾಸಗೀಕರಣದ ಅಪಾಯ, ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಮರೆವು, ಹುಸಿ ದೇಶಪ್ರೇಮದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಮರೆತು ಹೋದ ಮಹಿಳೆಯರು, ರೈತರು, ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಕೂಲಿಕಾರರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ಯುವಜನರ ಚಳುವಳಿ ಬೆಳೆದು ಬರಲಿ ಎಂದು ಕರೆ ನೀಡಿದರು.

ಸಿಐಟಿಯು, ಜೆಎಂಎಸ್, ಡಿವೈಎಫ್ಐ, ಎಸ್ಎಫ್ಐ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ನುಡಿಯನ್ನು ಸಿಐಟಿಯು ಮುಖಂಡರಾದ ಯಮುನಾ ಗಾಂವ್ಕರ್ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟರು. ನಗರ ಸಭೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಯಾಸ್ಮಿನ್ ಕಿತ್ತೂರ, ಹರೀಶ್ ನಾಯ್ಕ, ಸ್ಯಾಮ್ಸನ್, ಉದಯ ನಾಯ್ಕ, ಮಮತಾರವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಜೆಎಂಎಸ್‌ನ ರತ್ನದೀಪಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರೆ, ಅಂಗನವಾಡಿ ನೌಕರರ ಸಂಘದ ಸರಿತಾ ಪಾವ್ಲೆ ವಂದನಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಟಿ.ದಾಸರಹಳ್ಳಿಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮನ್ವಯ ಸಮಿತಿ, ಬೆಂ. ಉತ್ತರ ವಲಯ ಸಮಿತಿ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಮಾ ನೌಕರರ ಸಂಘಟನೆಯ ಗೀತಾರವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಸಿಐಟಿಯು ಮುಖಂಡರಾದ ಟಿ.ಲೀಲಾವತಿ, ಪ್ರತಾಪ್ ಸಿಂಹ, ನಿತೀನ್ ಮುಂತಾದ ಮುಖಂಡರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಿಐಟಿಯು ಮುಖಂಡರಾದ ಜೆ.ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ, ವಸಂತ ಆಚಾರಿ ಮುಂತಾದ ಮುಖಂಡರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿದ ಕಡೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆದಿವೆ.

ಚಿತ್ರ ನೋಟ

ಹೆಚ್.ಆರ್. ನವೀನ್‌ಕುಮಾರ್

ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿ

ದಲಿತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮಿತಿ ಆಗ್ರಹ

ಕೇಂದ್ರದ ಬಿಜೆಪಿ ಸರ್ಕಾರ ಫೆ.29ರಂದು ಬಜೆಟ್ ಮಂಡಿಸಿದ್ದು, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಮಾರ್ಚ್ 16ರಂದು ವಾರ್ಷಿಕ ಬಜೆಟ್ ಮಂಡಿಸುವ ಸಿದ್ದತೆಯಲ್ಲಿವೆ. ದಲಿತರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅನುದಾನ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅನುದಾನವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದಲಿತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಮಿತಿ ವತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಜಿಲ್ಲೆ ಹಾಗೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ.

2015-2016ರ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ/ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಉಪಯೋಜನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ರೂ.16,356 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದೇ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಉಪಯೋಜನೆ ಪ್ರಗತಿ ಕುರಿತಂತೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ನಡೆಸಿದ ಎಸ್‌ಸಿ/ಎಸ್‌ಟಿ ಅಭಿವೃದ್ಧ ಪರಿಷತ್ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ 16,356 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಆದ ಹಣ ರೂ.8874 ಕೋಟಿ ಮಾತ್ರ. ಇದರಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದು 6,565 ಕೋಟಿ ರೂ. ಗಳು. ಅಂದರೆ ಶೇ.40.14 ಮಾತ್ರ. ಇದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕೇಂದ್ರದ ಬಿಜೆಪಿ ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ 2016-2017ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಸಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಯೋಜನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ(ಶೆ.16.6) ಅನುಗುಣವಾಗಿ ರೂ.76,000 ಕೋಟಿ ರೂ. ಒದಗಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಕೇವಲ 24,005 ಕೋಟಿ ಒದಲಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು 52,000 ಕೋಟಿ ರೂ. ವಂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದಲಿತರ ಸಂವಿಧಾನ ಬದ್ಧ ಹಕ್ಕುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುದಾನ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಭಟನೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪೌರ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ರದ್ದತಿಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹ. ಸರಿಯಾದ ವೇತನ ನೀಡದೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವುದೇ ಸೇವಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕಾಯಂಗೊಳಿಸಿ ಸೇವಾಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮ್ಯಾನ್‌ಹೋಲ್‌ಗೆ ಇಳಿಸದೆ ಅಧುನಿಕ ಯಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ, ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದ ದಲಿತರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಕೊಡಿ :

ನಿವೇಶನ ಹೊಂದಿರುವ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಸತಿ ರಹಿತ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಜನೆ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 1.50 ಲಕ್ಷ ರೂ. ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ 1 ಲಕ್ಷ ಮನೆಗಳು ಹಾಗೂ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 1.80 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ 50,000 ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗುವುದೆಂದು ಕಳೆದ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಎಷ್ಟು ಹಣ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ವಸತಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮನೆ-ನಿವೇಶನ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದಲಿತರ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾದ ದಲಿತರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಧನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ನೊಂದವರಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಬೇಕು ಮತ್ತು ದಲಿತರಿಗೆ ಅಗತ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಭಟನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಸಿ/ಎಸ್.ಟಿ ಉಪಯೋಜನೆ ಕಾಯಿದೆ 2013ತಿದ್ದುಪಡಿ ಆಗಬೇಕು. ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗ ಆಗದಂತೆ ಕ್ರಮವಹಿಸಬೇಕು. ದಲಿತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೊಳಸದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನು ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಬೇಕು.

ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು. ಸ್ಮಶಾನ ಭೂಮಿ ಖರೀದಿಸಿ ಹೆಣ ಹೂಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ವಿಶೇಷ ಕೋರ್ಟುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಖಾಸಗೀ ರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು, ದೇವದಾಸಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೋಳಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ನೀಡಬೇಕು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅರಳಹಳ್ಳಿ, ಬೆಂ. ಉತ್ತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಎನ್.ನಾಗರಾಜ್, ಬೆಂ. ದಕ್ಷಿಣ ಜಿಲ್ಲೆ ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಬಿ.ರಾಜಶೇಖರಮೂರ್ತಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿದೆಡೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳು ನಡೆದಿದೆ.

JANASHAKTHI KANNADA VARA PATRIKE: Printed by **G.V.SRIRAMA REDDY**, EMS Bhavana, No.37/A, 8th Cross, Mahalakshmi Layout, BANGALORE-560086Published by: **G.V.SRIRAMA REDDY** EMS Bhavana, No.37/A, 8th Cross, Mahalakshmi Layout, BANGALORE-560086, Karnataka on behalf of / owned by **COMMUNIST PARTY OF INDIA (MARXIST)** and **Printed at : Kriya Prakashana,** No. 12, 18th Cross, Sampangirama Nagar, Bangalore 560027 Karnataka(State). and Published at BANGALORE. EMS Bhavana, No.37/A, 8th Cross, Mahalakshmi Layout, BANGALORE-560086 . Editor **NITHYANANDASWAMI** EMS Bhavana, No.37/A, 8th Cross, Mahalakshmi Layout, BANGALORE-560086 Editor : **NITHYANANDASWAMI**